

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 7. 2023 v Ústí nad Labem v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Blažka a přísedících Petra Bárty a Tomáše Vostárka

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], dělník, trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED] .č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve [REDACTED],

je vinen, že

1) V době od února 2022 do 7. 6. 2022 v bytě v [REDACTED] na adrese [REDACTED],
[REDACTED], který obýval společně se svojí družkou, poškozenou [REDACTED],
narozenou [REDACTED], tuto opakovaně slovně i fyzicky napadal, a to i před jejich nezletilými
dětmi, nadával jí, že je děvka, kurva, špína, „ty zmrde jeden, já tě zabiju, ty budeš dneska mrtvá“,
opakovaně jí vyčítal údajnou nevěru, fackoval jí v obličeji, bil jí pěstí do hlavy, zad a končetin,
tahal ji za vlasy, v důsledku čehož měla poškozená po těle modřiny, přičemž nevyhledala lékařské
ošetření,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

2) dne 7. 6. 2022 přibližně v 19:00 hodin v bytě v [REDACTED] na adrese [REDACTED]
[REDACTED], přišel k poškozené [REDACTED], narozené [REDACTED] která měla na ruce svoji dceru
a kojila ji, začal ji bít, dával jí facky, údery pěstí, chytil ji za vlasy, za vlasy ji přitáhl na židli
v obývacím pokoji a přinutil ji, aby si sedla, opětovně ji bil pěstí do hlavy a do zad, házel s ní na
zem a na stěnu, hodil po poškozené modrou skleničku, která se poškozené rozbila o hlavu, z níž
začala krváčet, a poškozená chtěla obžalovaného přimět, aby ji přestal napadat, a stoupla si na
parapet otevřeného okna v obývacím pokoji o obžalovaný ji ve chvíli, kdy poškozená stála čelem
do bytu a zády ven z okna, pravou rukou vystrčil z okna, v důsledku čehož poškozená spadla po

zádech z okna ven a dopadla z výšky 6,27 metrů na travnatý prostor před oknem, čímž jí obžalovaný způsobil pohmožděninu pravé temenní krajiny s krevním výronem do podkoží a povrchní rankou kůže, drobnou oděrku horního rtu, zlomeninu bederní páteře (stabilní zlomeninu 1. bederního obratle, nestabilní kompresivní zlomeninu 3. obratle s mírným posunem do páteřního kanálku a zlomeniny pravostranných výběžků 1. – 5. obratle) a neposunuté zlomeniny 2. zánártních kůstek pravé nohy (kůstky krychlovité a vnitřní klínové) a lehké pohmoždění levé nohy,

přičemž zlomenina 3. bederního obratle vyžadovala operační zpevnění bederní páteře v rozsahu 2. – 4. obratle kovovým materiálem, znehybnění trupu bederní ortézou na 2 měsíce, dále znehybnění levé dolní končetiny od nohy po koleno sádrou dlahou na dobu 6 týdnů s vyloučením nášlapu na končetinu a po sejmutí bederní ortézy bylo třeba ještě další 2 měsíce dodržovat šetřící režim s vyloučením sportu a zatěžování trupu v úklonech, předklonech apod., a poškozená tak byla v důsledku těchto poranění významně omezena v běžném způsobu života po dobu delší 6 týdnů,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

3) dne 7. 6. 2022 přibližně v 19:30 hodin v [REDAKCE], před domem na travnatém pozemku, kde byla nalezena [REDAKCE], narozená [REDAKCE], vzal obžalovaný stranou poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], o které věděl, že je těhotná, a která byla přítomna napadení [REDAKCE], narozené [REDAKCE], obžalovaným, popsaným pod bodem 2), a poškozené [REDAKCE] řekl, že jestli řekne pravdu o tom, co se stalo, že jí zabije, že jestli něco řekne, že ho vezme jeho rodina a že jí zabijí, čehož se poškozená bála, přičemž obžalovaný ji současně hrozil pěstí,

tedy

jiného pod pohrůžkou jiné těžké újmy nutil k tomu, aby něco opominul, a spáchal takový čin na těhotné ženě a na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

pod bodem 2)

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e), písm. f) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za shora uvedený zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e), písm. f) tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

a za sbíhající se přechín obrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95,

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku, první věty za středníkem, a § 59 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 2 (dva) roky.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 411 975 18, se sídlem Praha 3, Orlická 2020/4, na náhradu majetkové škody částku 166 166 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % z této částky ode dne 15. 6. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Trestní stíhání obžalovaného [REDAKCE] před soudem bylo konáno na podkladě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 22. 11. 2022, č.j. 1 ZT 172/2022, přičemž věcná a místní příslušnost Krajského soudu v Ústí nad Labem byla poté, kdy věc byla Vrchnímu soudu v Praze předložena Okresním soudem v Mostě k rozhodnutí o příslušnosti, založena usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 2. 2023, sp.zn. 7 Ntd 2/2023. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení byl soudem zjištěn skutkový děj tak, jak je uveden shora ve výroku tohoto rozsudku. Soud přitom vycházel z následujících, v hlavním líčení provedených důkazů.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] v hlavním líčení po poučení ke skutku vypověděl, že před dodáním do výkonu trestu odnětí svobody bydlel se svojí družkou [REDAKCE] v [REDAKCE] – [REDAKCE]. Byl zaměstnán, ale chodil jen na zavolání. Měl na to dohodu. Vydělal si přibližně 16 000 – 18 000 Kč měsíčně. Družka byla na mateřské dovolené, dohromady měli 27 000 Kč. Za byt platili 7 000 – 8 000 Kč měsíčně, to platila jeho družka. Mají dvě děti, starší dceři budou 3 roky, mladší je 1,5 roku stará. Než nastoupil od výkonu trestu, tak si dal příležitostně alkohol a drogy, pervitin užil naposledy půl roku před nástupem. Pervitin užíval někdy injekčně, někdy šňupáním, a to jednou za tři týdny. V minulosti byl odsouzen za krádeže a loupež.
3. S [REDAKCE] se zná od roku 2019, asi po třech měsících spolu začali žít, to bylo ještě v roce 2019. (Nejprve) bydleli u matky [REDAKCE] v Janově, poté v Postoloprtech. Bydleli asi ve čtyřech bytech. Jejich vztah byl takový, že [REDAKCE] otěhotněla a následně potratila, on chodil do práce. Následně bydleli u jeho matky, poté on nastoupil do Amazonu, a narodila se jim [REDAKCE]. On se pak dostal mezi špatné lidi a začal brát drogy, to bylo dva roky poté, kdy se narodila [REDAKCE]. Drogy si dával jednou za měsíc. S [REDAKCE] se měli rádi, milovali se, chodili spolu nakupovat. [REDAKCE] uklízela domácnost. [REDAKCE] dal párkrát facku, protože se

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

doma hádali. Většinou to bylo kvůli dětem, kdy např. [REDAKCE] si vzala malou holku, u někoho jí celý den nechala a neřekla, kam šla, on jí nemohl najít a pak večer zjistil, že holka byla někde. Tak jí dal „přes hlavu“ a šli domů. Nebo třeba něco slavili u [REDAKCE] rodičů, on byl opilý, chtěl jít domů, [REDAKCE] ne, tak do ní strčil a její rodina ho napadla.

4. V ten den, kdy se to stalo v tom Litvínově (pozn. soudu dne 7. 6. 2022), odešel ráno do města půjčit peníze od člověka, u kterého pracoval. Potřeboval peníze domů, pro děti. To bylo okolo 13 hodin, vrátil se domů okolo 14,30 hodin. Peníze [REDAKCE] nedal, protože chtěl odejít pryč. Půjčil si „kolem tisícovky“. Byl venku na náměstí, přišel domů, kde byla [REDAKCE] a dvě malé děti. [REDAKCE] mu nandala jídlo, v baráku byl bordel. [REDAKCE] byla divná, byl převrácený celý barák, v bytě byl velký chaos, děti brečely. Nevěděl, o co jde. Začal nadávat, co si to v tom bytě dovolují. Říkal [REDAKCE], že si vezme děti, že si vezme malou holku a půjde ke své matce, že tam s ní nebude. Rekl jí, aby mu připravila věci, že se jde vykoupat a půjde k matce, že ho to nezajímá.
5. Vzal si malou [REDAKCE] sebou do koupelny, vysprchoval se, oblékl se, s [REDAKCE] na sebe pořád pokřikovali, hádali se, Říkal jí, ať vypadnou ven, že tam s ní nebude (v bytě), ať [REDAKCE] z toho bytu vypadne. Nadával jí ([REDAKCE]). Malá [REDAKCE] se chtěla koupat, ale on z toho bytu chtěl co nejdříve odejít, [REDAKCE] pořád křičela, byla úplně divná, pořád řvala. Říkala mu, že jí holku nevezme, na to jí řekl, že si jí vezme, že ho to nezajímá. Nadával jí víc a víc. Ona řekla, že vyskočí z okna, že si něco udělá, že tam chce být s ním a s holkou. Na to jí řekl, že ho to nezajímá, ať vypadne, že tu dělají bordel.
6. Nevěřil tomu, že si něco udělá. Byl u koupelny na chodbičce a najednou slyšel nějaký křik. Tak šel do kuchyně, tam seděla [REDAKCE] s malou holkou na židli a řekla, že ([REDAKCE]) tam není. Tak šel k oknu a viděl [REDAKCE] na zemi. Chtěl skočit rychle z aní, ale viděl, že děti brečely, [REDAKCE] úplně šlela a utekla ven. On vzal holky a utekl s nimi ven.
7. [REDAKCE] ležela na zemi, neví, jestli byla v bezvědomí, ale nevnímala. Chtěl jí probudit, ale nějaká ženská tam křičela z okna, aby jí nechal být a ptala se, co se stalo. [REDAKCE] té ženě řekla, že ([REDAKCE]) vypadla z okna, nebo vyskočila. Teď neví, co jí přesně řekla. On jí řekl, jak jí má nechat být, když je na zemi, nevnímá a neví, co jí je. Ta žena na něj začala křičet, ať jí nechá být. Říkal jí, že jí musí probrat, tak jí na té zemi probral, ona vstala, začala brečet a řekla, že už tam nechce být. Chtěla vstát a jít domů, tak jí chytil za ruku, snažil se jí zvednout nahoru, nešlo to. [REDAKCE] se pořád snažila zvedat, děti brečely, [REDAKCE] také.
8. Nevěděl, co má dělat, tak vzal děti a šel do bytu, chtěl je uklidnit. Šel dolů a opět nahoru do bytu. Pak přijela policie, on byl hledaný, tak se vydával za Surmaje, což policisté nejprve nezjistili.
9. Poté tam přijel jeho kamarád. Tomu řekl, že [REDAKCE] vypadla nebo vyskočila z okna, tam vzhadu uklízela nebo co tam dělala a najednou byla na zemi. Následně přijela sestra [REDAKCE], paní [REDAKCE], která policii řekla, že on není Surmaj. Policie ho „sbalila“ a odvezla do Litvínova na policii.
10. [REDAKCE] řekla [REDAKCE], co se stalo v bytě. On u toho nebyl, ale určitě to tak bylo. Jeho matka mu říkala, že si to psaly na Facebooku, že v ten den, kdy se to stalo šla [REDAKCE] ke [REDAKCE] domů a řekli jí, že on jí vystrčil z okna, že jí zbil a dával jí pěstí do obličeje. To se dozvěděl až po dvou měsících.
11. On sám se [REDAKCE] nemá dobrý vztah, protože v minulosti prozradil jejímu manželovi její nevěru.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

12. Pokud jde o [REDACTED], s tou dne 7. 6. 2022 (poté, kdy se to stalo) komunikoval. Bavit se s ní o tom, co se stalo, co [REDACTED] udělal, jestli vypadla z okna a [REDACTED] začala brečet. On sám doma, v bytě v Litvínově pomáhal. Třeba vytíral, uklízel, zametal, uklidil chodbu, balkon. Vytíral třeba dvakrát do měsíce. Před 7. 6. 2022 uklízel 14 dní předtím.
13. [REDACTED] byla úplně jiná v ten den, kdy vypadla nebo vyskočila z okna. Byla jako zfetovaná. Říkala mu, že nechce přijít o holku, že skočí z okna, že si něco udělá. To mu říkala v rámci té hádky. Takto vyhrožovala již v minulosti. On si myslí, že [REDACTED] z okna vyskočila sama.
14. [REDACTED] mu v době, kdy [REDACTED] ošetřovali na zemi pod oknem, říkala, že je z toho hotová, sama neví, co se stalo, že byla v kuchyni a že [REDACTED] asi fakt vyskočila, že to asi fakt udělala. Dne 16. 6. 2023 poté obžalovaný vypověděl, že dopisy, která založil do spisu na č.l. 454-456, jsou dopisy, které mu poslala do výkonu trestu odnětí svobody [REDACTED].
15. **Svědkyňe** [REDACTED] v hlavním líčení po poučení spontánně vypověděla, že se to stalo tak, že byla se svým druhem (obžalovaným) venku, přišli domů, všechno bylo v pořádku. Dala mu najíst oběd, všechno, on se pak šel vykoupat. Vzal si starší dceru do koupelny. Ona (svědkyně) začala mýt okna, rámy, čistou vodou, parapet, pak vzala ten kýbl a odnesla ho do koupelny, kde byl její druh s dcerou. A k tomu všemu, když byla v nemocnici, jak se jí to stalo, přišla za ní její sestra [REDACTED], začala ji navádět, aby mluvila proti svému druhovi, nepravdivou věc, začala ji navádět, vydírala jí, že když neřekne tu pravdu, tak jí sebere děti. Teď říká pravdu. Pak za ní přišla ([REDACTED]) druhý den a řekla jí, aby znovu zavolala na policii, aby vypovídala proti svému druhovi.
16. On jí z toho okna nevystřčil, vyskočila sama, protože byla nepořádná. Její malá dcerka vlezla na stůl, hodila skleničku s vodou na zem, on (obžalovaný) vyskočil z vany, lekl se, co se stalo. Řekl jí, že od ní odejde, že s ní nebude, ona to psychicky nedala a z toho okna vyskočila sama. On pak přiběhl dolů, poskytoval jí první pomoc, ona ho prosila, aby jí zvedl, vzal jí domů. On jí řekl, že ne, že má jen ležet. Přijela sanitka a odvezli jí do nemocnice. On (obžalovaný) je úplně neviný, nic jí neudělal, nikdy jí netýral, nemlátil jí. To všechno její sestra jí k tomu navedla, aby vypovídala proti němu, protože na něho měla vztek, že řekl jejímu manželovi pravdu, že je ([REDACTED]) s jiným chlapem a ona měla vztek, že se s ní její manžel chtěl rozvést. [REDACTED] navedla úplně všechny, aby vypovídali proti obžalovanému. Obžalovaný jí z toho okna nevystřčil, nemlátil jí, nic jí nedělal, staral se o ně. Obžalovaný kvůli tomu ani nechtěl chodit do práce, protože ona byla nepořádná, nemohla se postarat o svoje děti, prostě to nevládala. Říká pravdu, přísahá, že obžalovaný jí z toho okna nevystřčil.
17. K dotazům svědkyně zopakovala, že z okna vyskočila sama. V tu dobu byl obžalovaný v koupelně a koupal se. Slyšel, jak holka shodila skleničku na zem, lekl se, byla tam voda a ona skočila z okna a zařvala Píďo, to je přezdívka obžalovaného. Obžalovaný se rychle podíval přes okno a automaticky šel za ní dolů. On jí neviděl, byl v koupelně, vytíral tu vodu, ona se rozběhla z kuchyně do obýváku a vyskočila z okna. Zařvala „Píďo“ a možná paní [REDACTED] řekla „ona vyskočila“, takhle to slyšela. A obžalovaný rychle vyběhl ven z koupelny, šel k oknu, nahnul se, podíval se a hned utekl dolů za ní. Poskytoval jí první pomoc, řval, aby volali sanitku. Ona ho prosila, aby jí zvedl, že chce jít domů, ale on jí říkal, že nesmí, že musí jen ležet.
18. Obžalovaný se s ní chtěl rozejít kvůli tomu, že se neuměla starat o svoje děti, nevládala to, měla takovou dceru, že byla hodně hyperaktivní, všude chodila, všechno brala, a k tomu měla ještě

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

půlroční dceru. Její tchyně paní [REDAKCE] k nim chodila čtyřikrát, pětkrát do týdne, pomáhala jí s dětmi, aby mohl obžalovaný chodit do práce. Pomáhala jim i finančně, na děti byla zvyklá. Ona (svědkyně [REDAKCE]) byla nepořádná, neuklízela, nedělala nic. A obžalovaný byl vychovaný jinak, kvůli tomu jí nadával, že jejich dcery takto žít nebudou.

19. K dotazům svědkyně dále popsala průběh dne 7. 6. 2022 tak, že toho dne (pozn. soudu, jednalo se o úterý, tj. běžný pracovní den) byli s obžalovaným normálně doma, pak šli ven na procházku, přišli domů. Ona chtěla začít uklízet, nandala obžalovanému jídlo, on se najedl a pak se šel vykoupat, starší dceru si vzal do koupelny. [REDAKCE] měla její mladší dceru na ruce v kuchyni. Ona ([REDAKCE]) si došla pro kýbl, bez saponátu, jen čistá voda, utírala jen rámy oken a venkovní parapet. Pak šla zpět do koupelny, vylila tu vodu, kýbl ale nemohla opláchnout, protože obžalovaný byl ve vaně. Její starší dcera chtěla napít, tak jí dala vodu do skleničky a postavila jí na stůl. Ona šla do obývacího pokoje zpátky uklízet, její dcera vlezla na stůl a tu modrou skleničku shodila na zem a ta se rozbila. Obžalovaný se lekl, vyskočil z vany, vzal si jen přehoz, zeptal se, co se stalo. Řekla mu, že [REDAKCE] shodila skleničku na zem, že se rozbila. Obžalovaný jí na to řekl, že se mohla pořežat, že je neschopná, že na ní má dávat pozor. Ona tu skleničku uklízela, pak to vyhodila, obžalovaný byl (opět) v koupelně. Dcera šla za ním a obžalovaný jí ([REDAKCE]) řekl, že je neschopná. Jí všechno vytočí, je od 13 let narušená, zemřel jí otec, bratr jí týral, v 16 letech dvakrát potratila. A obžalovaný jí z koupelny řekl, že není schopná hlídat dceru. Nezvládla to, on jí řekl, že jí dceru vezme, že „si požádá soudně o dceru“, že s ní žít nebude, že s dcerou půjde pryč, že jí nechá. Ona to prostě nezvládla, že bude bez něho, bez dcery, že ztratí další dceru, tak prostě vyskočila z okna ven. Obžalovaný ani nevěděl, že z toho okna vyskočila, a vůbec, on ji nemlátil, netýral jí, nic jí nedělal. Přisáhá tady, že z toho okna vyskočila sama. Obžalovaný jí nestrčil, nic jí neudělal, nezbil jí.
20. V ten den u nich byla [REDAKCE], přišla na návštěvu v pět, v půl šesté, asi. Přišla, sedla si, ona ([REDAKCE]) jí udělal kafe, [REDAKCE] ho pila, seděla. V bytě seděla v kuchyni v rohu za zdí. [REDAKCE] u ní byla na návštěvě jen dvakrát, třikrát, víc u ní nebyla, moc k ní nechodila. Předem dnem 7. 6. 2022 obžalovaný pracoval dva dny u pana [REDAKCE]. Pak se tam (obžalovaný) nedostavil, [REDAKCE] ho vyhodil a obžalovaný byl doma. Asi tak měsíc před 7. 6. 2022 obžalovaný nepracoval, ale neví to přesně. V červnu jí obžalovaný dal 2 000 Kč, chodil na melouchy, staral se o ní a o děti. Finančně je dokázal zajistit. Peníze jim půjčovala tchyně. Nikdo jiný jim peníze nepůjčoval. Neví, že by obžalovaný užíval návykové látky. Její bratr [REDAKCE] bral pervitin, chodil k ní na návštěvu a někdy tam i spal. Ona sama nikdy do kontaktu s pervitem nepřišla.
21. Její sestra [REDAKCE] navedla úplně všechny k tomu, aby šli proti jejímu druhovi (obžalovanému). Vyhrožovala jí, že jí dá děti do ústavu, že nebude schopná se o ně starat. Vyhrožovala jí, když to neřekne, tak jak ona chce, že jí vezme děti a dá je do ústavu.
22. Ona sama nyní bydlí i s dětmi u matky obžalovaného [REDAKCE], a to již od doby, kdy jí propustili z nemocnice. Se svojí matkou se moc nestýká, nechodily k sobě, nestýkaly se. Je často s rodinou obžalovaného.
23. V nemocnici sdělila, že vyklouzla z okna přes záclonu. Nechtěla říct pravdu, že vyskočila, bála se, že jí dají na psychiatrii a vezmou jí děti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

24. Okna v tom bytě nemyla dlouho, v ten den chtěla umýt okna, chtěla uklízet, protože jí obžalovaný nadával, že je tam bordel, špína, že tam neuklízí, tak si řekla, že bude uklízet a začala uklízet. Vyskočila z okna, neuklouzla.
25. Dále k dotazům vypověděla, že vyskočila tak, že se rozeběhla z kuchyně, jednu nohu na křeslo, druhou na stůl, menší v obývacím pokoji, další na parapet a vyskočila prostě ven. Skákala po nohou, spadla na pravou stranu na bok. Myla rámy okna čistou vodou a venkovní parapet. Okna měla čistá, neměla saponát. Okna byla špinavá, ale i čistá. Byla čistá, proto myla jen rámy. Rámy oken myla jen v obýváku, myla je čistou vodou v kýblu. Kýbl vzala z koupelny, natočila si vodu bez saponátu, vzala ho do obýváku, obžalovaný se šel koupat, mylo to, odnesla to zpět, vylila vodu do záchodu a kýbl nechala v koupelně. Vyskočila, až když ty rámy umyla. Myslí, že hadr byl v kýblu.
26. Setra za ní přišla do nemocnice, začala jí vyhrožovat, že pokud neřekne po jejím, tak jí sebere děti a dá je do ústavu. V tu chvíli měla obavu, že by o děti mohla skutečně přijít. S tchyní si telefonovala, už když byla v nemocnici, a to ještě před návštěvou její sestry. Nevěděla, že její děti jsou u tchyně. Tchyně se jí v telefonátu ptala, jak jí je, že má říct pravdu, jak to bylo. O dětech se vůbec nebavily. Omlouvá se, bylo to tak, že sestra za ní přišla první a teprve poté telefonovala s tchyní z telefonu své sestry.
27. Její sestra jí vyhrožovala již v minulosti, nechtěla, aby byla s obžalovaným, protože ten měl prozradit jejímu manželovi její nevěru. Se sestrou se nestýkala. I když nebyla s obžalovaným, byla na ní sestra zlá. Její sestra navedla úplně všechny svědky, když si svědkyně četla protokoly, tak to nedávalo smysl. Od té doby se sestrou není v kontaktu.
28. Paní [REDAKCE] jí začala vyhledávat, přišla k nim domů, řekla jim, že musí říct pravdu, jak to bylo, že „tvoje ségra, tvůj brácha mě prostě navedli, já to nevydržím, prostě moje svědomí nemůže spát“, že ho nechal zavřít, že mluvila tu nepravdu. [REDAKCE] jí natáčela, [REDAKCE] o tom ale asi nevěděla, tak tam začala mluvit tu pravdu, že jí k tomu rodina [REDAKCE] navedla, že jí bratr zbil, aby mluvila takhle a takhle, že její sestra do ní šla, že jí zbila, navedla jí, aby mluvila takhle a takhle, prostě úplný nesmysl. Její rodina ([REDAKCE]) šla proti obžalovanému a navedla i ji, ale úplně zbytečně. On jí nic neudělal.
29. [REDAKCE] viděla, jak vyskočila z okna. Rozeběhla se a vyskočila ven. Zařvala „Píďo“ a [REDAKCE] volala „ona skočila, ona skočila“. Obžalovaný to slyšel, šel se podívat přes okno, řekl „a jo“ a utekl ven jí poskytovat první pomoc. Když vyběhl obžalovaný ven, vzal děti a [REDAKCE] vyběhla hned za ním. Když ležela na zemi, byla u toho i [REDAKCE]. Při pádu se udeřila do hlavy.
30. S obžalovaným se občas hádali, ale že by ji bil, týral a dělal jí po těle modřiny, to nikdy. Modřiny nikdy neměla. Nikdy ji fyzicky nenapadl, jednou jí dal facku. To bylo kvůli tomu, že se nedokázala postarat o svoji dceru. Bylo to před dvěma nebo třemi lety. Hádali se kvůli tomu, že neuklízela, nestarala se. Chtěla, aby obžalovaný chodil do práce. On se bál nechat děti s ní doma, kvůli tomu se hodně hádali.
31. K doplňujícímu dotazu dále uvedla, že obžalovaný byl v koupelně, koupal se, starší dcera tam byla s ním. Ona šla zpět do obývacího pokoje, chtěla umýt rámy, šla za dcerou, chtěla napít vodu, rozbila skleničku. Ona ([REDAKCE]) to uklidila, vzala kýbl, vylila ho do záchodu a vyskočila z okna. Takle verze je správná. Obžalovaný jí z okna nevystřčil, skočila sama.
32. **Svědkyně** [REDAKCE], matka [REDAKCE], v hlavním líčení po poučení vypověděla, že obžalovaný je její zet', přítel její dcery [REDAKCE]. O té věci nic neví,

neví, co se tam stalo. Obžalovaný [REDAKCE] hodně mlátil za každou maličkost, hodně žárlil. Občas se k ní choval sprostě. Co se stalo, ví od policistů, od nikoho jiného.

33. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byl čten protokol o výsledku svědkyně z přípravného řízení ze dne 8. 7. 2022 (č.l. 53-56). V přípravném řízení svědkyně vypověděla, že pokud jde o vztah obžalovaného a [REDAKCE], obžalovaný se k ní choval špatně, nadával jí do kurev, hodně na ní žárlil. Ona sama u toho i byla, když jí nadával. Obžalovaný [REDAKCE] i mlátil. Nerada k nim chodila, když tam obžalovaný byl, protože to nechtěla poslouchat, jak jí sprostě nadával. Na [REDAKCE] viděla modřiny na rukách a na nohách, také měla modřinu na obličejí. Když se ptala [REDAKCE], odkud modřiny má, řekla jí, že se uhodila. Ví také o tom, že [REDAKCE] od obžalovaného kolikrát utíkala, když jí obžalovaný zbil. Utíkala buď ke své sestře [REDAKCE] nebo k ní. Utekla od něho určitě třikrát až čtyřikrát, proč se k němu zase vrátila, svědkyně neví. Ona jí pak říkala, ať si tedy dělá, co chce. O tom, že obžalovaný [REDAKCE] bil, ví dále [REDAKCE] a předchozí pronájemce bytu [REDAKCE]. Ona sama se o tom, že obžalovaný [REDAKCE] bije, dozvěděla až v době, kdy začali bydlet v Litvínově, tam jak se to stalo. O tom, že [REDAKCE] spadla z okna, se dozvěděla od policie. Všichni jí pak říkali, že jí obžalovaný z okna vystrčil. Byl pak za [REDAKCE] v nemocnici v Mostě, ptala se jí, co dělala a že obžalovaný vyhodil z okna, ale [REDAKCE] se zasmála a neřekla k tomu nic. Poté u ní na ubytovně bydlela [REDAKCE], a ona jí řekla, že jí matka obžalovaného vyhrožuje, nic konkrétního jí k tomu neřekla. Od té doby, co [REDAKCE] pustili z nemocnice, se s ní neviděla.
34. K tomu svědkyně v hlavním líčení vypověděla, že v přípravném řízení vypovídala pravdivě. K dotazům svědkyně dále vypověděla, že obžalovaný [REDAKCE] mlátil za každou maličkost. [REDAKCE] byla těhotná a obžalovaný od ní kopl. Svědkyně uzavřela, že v hlavním líčení i v přípravném řízení vypovídala pravdivě.
35. **Svědkyně [REDAKCE]**, sestra [REDAKCE], v hlavním líčení po poučení spontánně vypověděla, že ten den (kdy se to stalo) jejímu manželovi volal [REDAKCE], a řekl mu, že má přijet, protože Lála ([REDAKCE]) vypadla z okna. Ona poté požádala svoji kamarádku [REDAKCE], aby s ní jela do Litvínova. Když tam přijeli, [REDAKCE] již na místě nebyla, byla transportována do nemocnice. Obžalovaný se před policisty vydával za [REDAKCE] a následně byl policisty zadržen. Vzala si k sobě děti své sestry, obstarala jim základní potřeby. Pro děti si následně k ní domů přijela matka obžalovaného, [REDAKCE]. Ona sama se o ně postarat nemohla, byla na neschopence. Matka obžalovaného jí řekla, že děti mohou zůstat u ní, že jsou na ní zvyklé, že se o ně postará. Druhý den jela se svojí matkou za sestrou do nemocnice do Mostu, kam setru mezitím převezli. Když tam přijeli, byli tam zrovna kriminalisté, kteří sestru vyslýchali. Když se k sestře dostali, ptala se jí, „co se stalo, co jsi vyváděla?“. Sestra jí řekla, že myla okna, věšela záclony a uklouzla, že je vše v pořádku. Nevěřila jí to. Následující den jí sestra volala, brečela a řekla jí, že musí změnit výpověď, že jinak jí vezmou děti a dají jí na psychiatrii, kvůli tomu, že vyskočila z okna. Jal za ní do nemocnice, kde se setkala s policisty a s nimi šla za sestrou, protože nebyla návštěvní hodiny a samotnou jí tam nechtěli pustit. Sestra jí sdělila, že s dětmi nemůže být sama, že se bojí obžalovaného, že jí zabije až ho pustí. Sdělila jí, že obžalovaný po ní hodil hrníček a ukázala jí jizvu zezadu na hlavě.
36. Sestra jí dále sdělila, že se s obžalovaným hádala, protože obžalovaný má „schízý“, že všude viděl, že má jiného chlapa, že přišel domů, začal na ni rvát a začali se hádat. Ona kojila holku a obžalovaný ji začal mlátit. Poté po ní hodil hrníček, a ona upadla. Obžalovaný jí dál mlátil, ona utíkala z kuchyně do obývacího, na křeslo, na stůl, a dál si nic nepamatuje, jen ten pád.
37. Následně jí sestra volala, co je to za bestii, že jí nechal sebrat děti. Odpověděla jí na to, že jí je nemohla sebrat, když je má u sebe „panímáma“ ([REDAKCE]). [REDAKCE] jí na to

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

řekla, že to udělala ona, sebrali jí děti a daly je do péče [REDAKCE]. Sestra jí to stála vyčítala. Poté jí, ještě ten den, psala matka obžalovaného, to je zpráva, kterou dokládala policii (zpráva ze dne 11. 6. 2022, č.l. 71-73).

38. Policii dále doložila nahrávku jejího rozhovoru s [REDAKCE]. [REDAKCE] jí volala s tím, že jí musí říct, jak to bylo. Řekla jí, že obžalovaný [REDAKCE] hodně mlátil, že [REDAKCE] kojila holku, ona ([REDAKCE]) si od ní holku vzala, obžalovaný po [REDAKCE] hodil skleničku, [REDAKCE] spadla na zem, chtěla utéct, ale obžalovaný jí nepustil, utíkala z kuchyně do obývacího, že skočila jakoby s nohou na křeslo, na stůl a druhou na parapet uvnitř bytu. A dál prý vypadla. Obžalovaný jí měl říct „ona vyskočila, ona vyskočila“, a [REDAKCE] mu řekla „ona nevyskočila, tys do ní strčil“. [REDAKCE] běžela dolů, [REDAKCE] se tam „kroutila jako pes“, potom přišel obžalovaný a řekl jí, že jestli zkusí říct pravdu, že jí zabije, a dal jí pěstí do nohy. Takže [REDAKCE] se obžalovaného bála, a proto neřekla pravdu.
39. Než začala [REDAKCE] mluvit, tak svědkyně vzala telefon manžela a začala to nahrávat. Poté už se s [REDAKCE] neviděla. [REDAKCE] viděla, jak se to stalo, byla u toho s nimi v bytě. Řekla jí, že viděla, jak obžalovaný do [REDAKCE] strčil, když stála na tom parapetu.
40. Pokud jde o vztah její sestry [REDAKCE] s obžalovaným, takový by nechtěla mít. Sestra za ní kolikrát přišla s tím, že u ní bude spát, že jí obžalovaný zbil, to byla i těhotná a přišla za ní s malou. Říkala jí, že obžalovaný fetuje, proto často není doma třeba dva, tři dny. Bije jí i proto, že chce peníze na fety. Jednou byli u nich na zahradě (pozn. u svědkyně) a za [REDAKCE] přišel obžalovaný a chtěl po ní 500 Kč. Ona mu řekla, že mu peníze nedá, obžalovaný ji začal vulgárně urážet a dal [REDAKCE] facku, až upadla ze židle. Poté odešel. Sestra za ní byla vícekrát s žádostí o pomoc. Žádala jí i o finanční pomoc po narození [REDAKCE], neměli kočárek, postýlku, nic. Setře dávala i peníze na mléko.
41. Než se incident stal, byla její sestra s obžalovaným 4 – 5 let. V Chudeříně bydlili od února, března toho roku (2022). Jejich soužití nebylo klidné a pohodové. Obžalovaný její sestru napadal dvakrát, třikrát do měsíce. Její sestra měla modřiny na rukou, nohou i v obličeji. Říkala jí, že dostala „pěšťovky“. O rodinu se obžalovaný staral, chodil do práce k [REDAKCE], dělal melouchy. Bylo to (ale) všechno na chvíli, chodil do práce, nechodil, nebyl doma třeba tři dny.
42. Asi před měsícem jim její sestra spolu s paní [REDAKCE] vyhrožovaly. Byl u toho její manžel. Vyhrožovaly, že jim podpálí barák, že pokud obžalovaného odsoudí, že uvidíme peklo. Se sestrou se již nestýká, už jí nebere jako sestru. Sestra je hodně ovlivněna svojí tchyní.
43. Ona sama obžalovaného neměla ráda, ale respektovala ho. Byla na něho naštvaná, protože jí vadilo, jak se choval k její sestře, že jí mlátil. Jejím vztahu s manželem obžalovaný nijak neublížil. Jen v tom smyslu, že se hádali, že její sestra k ní často chodila, pak se zase k obžalovanému vrátila, a tak. Ona tehdy odešla od manžela. Nebylo to jen kvůli sestře, je to osobní, nechce to rozebírat. Nyní žije s manželem. I tehdy byli stále v kontaktu, fungovali normálně, akorát bydlela jinde. Nemá důvod se mstít či škodit obžalovanému. Když odešla od manžela, tak vůči obžalovanému necítila zášť. [REDAKCE] v tu dobu byla u ní, že jí obžalovaný zbil, že s ním nechce být. Bydlela u ní dva nebo tři týdny.
44. **Svědék** [REDAKCE] v hlavním líčení po poučení vypověděl, že obžalovaný je partner jeho švagrové [REDAKCE], která je sestra jeho manželky. [REDAKCE] zná asi od jejich 5 let. Obžalovaný se s [REDAKCE] seznámil, když [REDAKCE] bylo 16, 17 let. Jejich vztah byl takový, že se měli rádi, měli růžový sen. On věděl, že to asi dobře nedopadne, ale je pouze švagr, co k tomu měl říci. Ze začátku měli dobrý vztah, ale postupem času začali mít partnerské obtíže. Dále s o to, bohužel, nezajímal. Věděl o tom, že obžalovaný se vůči [REDAKCE] dopustil fyzického

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

násilí. Zakročil proti tomu, vysvětlil [REDAKCE], že jestli to takhle bude pokračovat, nemá to budoucnost, že to záleží jen na ní. Ona si nedala říct. Tenkrát jí nabídl, že když vztah s obžalovaným ukončí, může bydlet u nich v rodinném domku, vzal jí k sobě, asi dvakrát nebo třikrát. Pak poznal, že to nemá smysl. Řekl, že jí nenechají na ulici, ale pak už to nešlo. Pak se to vyhroutilo, byly problémy. S obžalovaným se trošku pohádali.

45. Konflikty mezi obžalovaným a [REDAKCE] probíhaly několikrát měsíčně. Zranění na [REDAKCE] viděl. Zná jí od pěti let a pozná, kdy mu lže a kdy ne. Co mohl dělat? Párkrát obžalovanému vyhuboval, řekl si, že to bude v pohodě, ale pak už to přesahovalo přes rámec. Nikdo jiný než obžalovaný [REDAKCE] zranění nezpůsobil. Ví, že obžalovaný užíval návykové látky, ví o marihuaně, o jiných omamných látkách ne.
46. O tom pádu z okna se dozvěděl od svého známého, který mu volal, říkal mu, že [REDAKCE] vypadla z okna, ať přijedou do Litvínova. Jelikož on v té době pil alkohol, jela tam jeho manželka s kamarádkou. Chtěl jet taky, ale manželka mu řekla, že je prudší povaha, tak tam nejel. Následně se o tom bavil s manželkou, když se vrátila domů. Manželka mu řekla, že [REDAKCE] vypadla z okna, že snad spadla, nebo prý snad byla vyhozena, ale to nemohou vědět, když u toho nebyli. [REDAKCE] manželce vysvětlovala, že ten den měli obžalovaný a [REDAKCE] hádku, že jí měl udeřit, ale dál neví.
47. Neví nic o tom, že by [REDAKCE] měla nějaké jiné partnery. Poté, kdy se to stalo, měli s rodinou obžalovaného několik konfliktů. Když obžalovaného zavřeli, tak za nimi přišli a říkali, že se to nezakládá na pravdě, že to tak nebylo, že by ji měl vyhodit. Manželka trvala na tom, že by [REDAKCE] z okna sama neskočila. Pak se to vyhrcovalo. Matka obžalovaného je začala špinit na sociálních sítích, nadávala na jeho manželku. A asi před dvěma měsíci přijela [REDAKCE] s její paní mámou a začali si trochu vyměňovat názory. Vyčítali mu, co vypověděl na policii, on na to řekl, že vypověděl to, co věděl. A bylo tam řečeno „No tak potom uvidíte“. Říkali mu, že to obžalovaný neudělal, ale on řekl, že to neovlivní, že co řekl, řekl. Pak se trochu naštvál a řekl, že zavolá policii a oni odjeli. Takto přijeli k nim na rodinný dům asi dvakrát nebo třikrát.
48. V období před tím zraněním [REDAKCE] doma s manželkou řešili, že u nich [REDAKCE] bydlela. Řešili to často, jednou za dva měsíce. Manželka jí chtěla pomoci, chtěla jí sehnat i byt. [REDAKCE] přišla, brečela, že jí (obžalovaný) sebral peníze, které měla pro dítě, tak jsme jí trochu pomohli. Manželka řekla, že jí sežene byt, ale že se musí s obžalovaným rozejít. [REDAKCE] nejprve souhlasila, ale pak se zase dali dohromady. To už zakročil a řekl, že když její sestra neví, co chce, tak bohužel. Pak to dopadlo, že se sbalili a odešli spolu. Myslí si, že důvodem byla ta finanční částka, že to obžalovaný [REDAKCE] vždycky sebral, ona neměla co pro děti, tak vždycky přišla k němu, on jí vždycky něco dal. [REDAKCE] chtěla pomoci, byla rozhodnutá, že chce odejít, ale měla strach, že když odejde, tak jí obžalovaný něco udělá.
49. Jeho manželka nemá důvod vypovídat nepravdivě, řekla čistou pravdu. Chtěla [REDAKCE] pomoci, nechtěla, aby trpěla. Ale [REDAKCE] pak bohužel otočila. On kvůli tomu měl s manželkou neshody. Jeho manželka měla k obžalovanému nejprve dobrý vztah. Rozuměli si. Ale od té doby, co obžalovaný začal [REDAKCE] mlátit, to bylo už předtím, než bydleli v Lomu, a pak už to nešlo. On sám měl s obžalovaným také konflikt. Obžalovaný přišel k němu před dům, když s ním [REDAKCE] nechtěla jít, a začal dělat bordel. Řekl obžalovanému, ať odejde, měli menší potyčku mezi chlapy, ale dobrý, všechno dopadlo v pohodě, neřešil to. Pak už to ale nešlo, zavolal policii, která obžalovaného snad i vyprovodila z domu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

50. Obžalovaný s ním neřešil případnou nevěru jeho manželky. Takové oznámení nemělo vliv na odchod jeho manželky z domácnosti. Jeho manželka zpočátku necítila vůči obžalovanému zášť nebo vztek. Ale poté už ano. Nechtěla, aby obžalovaný mlátil její sestru. Když viděla, že [REDACTED] přišla oteklá v obličeji, že jí obžalovaný něco udělal, tak pak už k tomu došlo. To, že byla oteklá v obličeji, tím myslí, že byla zmlácená. Když manželka nebydlela s ním ve společné domácnosti, tak i v té době poskytla Veronice azyl.
51. **Svědkyne** [REDACTED] v hlavním líčení po poučení vypověděla, že zná [REDACTED], protože je kamarádka s její sestrou, [REDACTED]. [REDACTED] pronajímala byt, bylo to půdní 1 + 1 a [REDACTED] tam žila s obžalovaným. Bydleli tam asi půl roku, maximálně osm měsíců. Nájemní smlouvu vypověděla, protože neměla na nájem, šla poté bydlet ke své matce. Pak si sehnali nějaký byt, o ten zase přišli, a zase šli bydlet k její matce.
52. V době, kdy [REDACTED] s obžalovaným bydleli u ní, bylo jejich soužití zpočátku v pohodě, ale pak se začali prát, hádat. Obžalovaný jí občas mlátil, jak často ale neví. Ona jen slyšela rachot. Jednou se tam opravdu prali, že museli přijet policisté. Byl tam rachot že se tam prali, že ji mlátil a [REDACTED] u toho řvala „pomoc, pomoc“. Ten rachot, že se tam prali, že ji mlátil a [REDACTED] volala o pomoc, tak to slyšela častěji. Zranění na [REDACTED] nikdy neviděla. Ani modřiny, a to k ní chodila. Obžalovaný ji mlátil, ale ona modřiny neměla. Myslí si, že obžalovaný v té době nebyl zaměstnaný, brali dávky. Ví, že obžalovaný „fetoval pervitin“, to ví proto, protože obžalovaný ho bral s jejím bratrem [REDACTED]. Viděla to na kamerovém záznamu ze sklepa domu.
53. Hádky obžalovaného s [REDACTED] byly proto, že nevařila, neuklízela, nestarala se o děti. On se staral, nemůže říci, že ne. [REDACTED] u ní v bytě stoprocentně nemyla okna, protože ta jsou střešní. Byt po nich (ale) musela dát do pořádku, aby ho mohla dál pronajmout. Když to porovná s jinými nájemníky, tak musela vymalovat, uklidit. [REDACTED] prostě byla mladá holka.
54. V době, kdy pronajímala byt [REDACTED], bydlela v bytě pod nimi. Z bytu slyšela hádky, že nebylo navařeno, uklizeno a tak. Hádky byly vulgární, obžalovaný [REDACTED] sprostě nadával. Ona chodí do práce, tak pořád doma nebyla, ale lidé, co tam bydlí, jí to hlásili, že obžalovaný [REDACTED] zbil, že ji tahal za vlasy, a tak. Ona má sedm bytů, šest pronajímá a v jednom sama bydlí. Všichni sousedi jí to říkali, slyšeli je (obžalovaného a [REDACTED]), protože nahoře, co oni bydleli, jsou tři byty a dole čtyři. Všechno je slyšet. Jak nájemníci věděli, že obžalovaný [REDACTED] napadá, neví, ale on ji napadal venku, všude. Neviděli napadání, jen, že slyšeli, že ji tam mlátí a nadává jí. Když jí to nájemníci sdělovali, tak to nechala být. Myslela si, že se mezi sebou hádají, jako normální pár. Prali se a za hodinu byli v pohodě. Nechtěli se do toho plést. Když jim něco řekli, tak [REDACTED] šla proti nim. Takže to nechali, ona nechtěla pomoc.
55. Před výsledkem jí kontaktovala [REDACTED] s tím, že obžalovaný jí s okna neshodil. V tu dobu ale bydleli v Litvínově, takže ona neví. Viděla i jednu nahrávku, na té byla jedna holka, co u nich bydlela. Ona ji nezná. Tu nahrávku jí ukazovala [REDACTED], asi tak měsíc zpátky. [REDACTED] jí říkala, že ta holka na nahrávce chodila hodně k [REDACTED].
56. Svoji výpověď neřešila s nikým jiným než s [REDACTED]. Je to (ale) tak dva měsíc, co jí volala matka obžalovaného, že když obžalovaný půjde sedět, tak [REDACTED] zbijí. Dnes

(pozn. v den výslechu) se bála, že by se něco mohlo stát, že by sem rodina obžalovaného mohla přijít a něco jim, svědkům, udělat. Matka obžalovaného „pořád na facebooku vysílá, že to neudělal, že bude sedět zbytečně, a kdo šel proti němu svědčit, tak že dostane, že bude pykat“. Tyto výhrůžky její výpověď neovlivnily. Říká to tak, jak to bylo.

57. [REDAKCE] asi dvakrát utekla k ní do bytu a řekla jí, že do ní obžalovaný kope. Chtěla jí pomoci, ale ona nechtěla. O tom, co se [REDAKCE] stalo, ví. Neví, co si o tom myslet. Veronika by sama neskočila, nemá takovou povahu. Ví, jaký je obžalovaný, je agresivní. [REDAKCE] to neudělal, neskočila. Obžalovaný jí kolikrát zbil, nadávala na něho a za hodinu byla úplně jiná. Obžalovaný jí třeba zbil, ona šla ke své sestře, ať jí pomůže, tak ji sestra vzala k sobě, druhý den pro ní obžalovaný přišel a šla zpátky. Té holce se prostě nedá pomoci. Když za ní [REDAKCE] přišla, že jí obžalovaný zbil, tak jí to věřila. Když k ní utekla, tak děcko měla s sebou na ruce. Byla u ní asi hodinu a půl a pak šla zpátky nahoru. Tohle se stalo tak dvakrát, třikrát. Ale obžalovaný jí prý mlátil i na ulici. To slyšela od známých. [REDAKCE] pořád brečela. Jednou k ní přišla, že nemůže zaplatit nájem, že jí to obžalovaný vzal a přišla až za tři dny. Když k ní přišla, říkala jí o tom napadení, že jí obžalovaný tahal za vlasy, kopal a fackoval.
58. K dotazům obžalovaného poté svědkyně spontánně uvedla: „*Já jsem tady u soudu, já tady musím říkat pravdu, já mám dvě malé děti a já nechci jít sedět. Já nekecám. Já říkám, jak to je. Obžalovaný kolikrát přišel nafetovaný, ukradl nastartované auto. [REDAKCE] mi říkala, že do ní obžalovaný kopal. Říkala, že chtěla jít od něho pryč.*“
59. **Svědék** [REDAKCE] v hlavním líčení po poučení vypověděl, že v ten den (pozn. 7. 6. 2022) byl v práci a volal mu jeho šéf, že jeho sestra [REDAKCE] měla vypadnout z okna. Odjel proto dříve z práce a jeho tehdejší přítelkyně [REDAKCE] mu doma řekla, že obžalovaný měl vyhodit z okna [REDAKCE]. Prý jí měl v bytě mlátit, rozbít skleničku o hlavu a [REDAKCE] měl udělat modřinu na noze. [REDAKCE] byla v té době těhotná, to obžalovaný věděl, už měla „bříško“. On s [REDAKCE] chodil pět měsíců. [REDAKCE] se s [REDAKCE] vídaly častěji, i on tam (u [REDAKCE]) někdy spával. [REDAKCE] pomáhala s dětmi a tak. To bylo v tom bytě na adrese [REDAKCE].
60. Když chodil za svojí sestrou, obžalovaný byl někdy normální, někdy „se k ní choval jako hajzl“. Byl na ní agresivní, za každou blbost ji mlátil, nadával, ubližoval jí slovně. Dával jí facky, někdy jí nakopl, sám to viděl. Několikrát se své sestry zastal, porval se s obžalovaným. Když byl obžalovaný normální, chodil do práce, bylo vidět, že se o rodinu stará, že má [REDAKCE] rád. Ale někdy přišlo období, kdy jí začal mlátit za každou blbost, nebo „žártil na každou kravinu“. Sestra si mu stěžovala, že ji obžalovaný mlátí, že jí to nebaví. Když se jí ptal, proč s obžalovaným je, řekla mu, že ho má ráda.
61. On sám byl asi čtyřikrát nebo pětkrát přítomen napadení [REDAKCE] obžalovaným. Když obžalovaný žil s jeho sestrou, tak bral pervitin, a to asi dvakrát měsíčně. [REDAKCE] drogy nebrala. On sám kouřil marihuanu. V bytě sestry žádné drogy neměl. Obžalovaný drogy užíval injekčně. Když mu [REDAKCE] popisovala, co se tehdy stalo, tak jí věřil. Byla hodně v šoku. Myslí si, že [REDAKCE] by si to nedokázala vymyslet.
62. Na své sestře ([REDAKCE]) viděl modřiny na rukou i nohou. Sestra mu třeba nechtěla říct, že jí obžalovaný uhodil, protože věděla, že by ho jako její bratr zastavil. Ty modřiny jí nemohl udělat nikdo jiný, než obžalovaný. Když přišel k sestře nebo ona k nim, tak ty modřiny

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

viděl. Na vlastní sestře poznáte, že se něco děje. Byla z toho smutná. Stalo se, že obžalovaný nebyl třeba čtyři dny doma a jeho sestra si lámala hlavu, kde je. Obžalovaný neměl důvod na [REDACTED] žárlit. Když nebylo uklizeno nebo byl v bytě bordel, protože měla děti, tak jí za to obžalovaný začal nadávat, proč není uklizeno, že je špína, kurva, a takové věci.

63. [REDACTED] mu k tomu řekla, že (ten den) byla v bytě hádka, obžalovaný začal [REDACTED] mlátit, rozbil jí skleničku o hlavu. Ona vlezla na stůl, řekla mu, aby ji nechal být, on šel, strčil do ní a ona vypadla z okna. Strčil do ní, když stála zády z okna. Strčil jí do hrudníku. [REDACTED] za ní vyběhla dolů, obžalovaný prý také a dole pod oknem do ní měl ještě kopnout a dát jí facku, když tam ležela. [REDACTED] prý nadával, měl ji trefit do stehna, dát jí pěstí. A ještě [REDACTED] řekl, aby nic neříkala, že prý jí zabije. [REDACTED] se ho bála, to mu říkala. Když mu to [REDACTED] vyprávěla, tak jí to věřil. Něco ne, nevěřil jí, že jí ([REDACTED]) obžalovaný uhodil. To, že jí vyhrožoval, tomu věří. A je možné, že obžalovaný strčil [REDACTED] z okna a ona vypadla. Myslí si, že [REDACTED] neměla důvod se obžalovanému mstít, znala ho krátkou dobu.
64. Myslí si, že jeho sestra by z okna nevyskočila. Myslí, že neměla důvod. Věřil tomu, co mu řekla [REDACTED]. Jeho sestra [REDACTED] měla k obžalovanému normální vztah. Ze začátku ho měli rádi, než ho poznali, jaký je, než začal mlátit sestru ([REDACTED]). [REDACTED] nebyla naštvaná na obžalovaného z důvodu, že by prozradil její nevěru. On sám (svědek [REDACTED]) nemlátil, neubližoval jí, ani jí psychicky netýral.
65. **Svědkyne** [REDACTED] v hlavním líčení po poučení vypověděla, že se k věci sama nechce vyjádřit a žádá, aby jí byly kladeny dotazy. V tomto směru soud dále poukazuje na skutečnost, že svědkyně, ač řádně předvolána, se k hlavnímu líčení dobrovolně nedostavila a musela být předvedena.
66. K dotazům svědkyně vypověděla, že její vztah k [REDACTED] byl normální. Ona žila šest měsíců s [REDACTED], bratrem [REDACTED]. S ním se rozešla, protože jí bil a týral a k některým věcem nutil. Nutil jí například užívat návykové látky a další věci, které nechtěla.
67. Například to, co se stalo [REDACTED], tak poprvé vypovídala, že [REDACTED] vyskočila z okna, ale poté, co přišla od policie, tak [REDACTED] a [REDACTED] ... [REDACTED] byl také v tom bytě tu [REDACTED] v ten den, kdy se to stalo, ale odešel dopoledne ke své matce. Když přišla domů a viděla se s [REDACTED], začal ji mlátit a chtěl vědět, co se stalo a ona mu řekla, že [REDACTED] skočila z okna, protože jí obžalovaný chtěl vzít dítě, protože ona se nedokázala postarat o své děti. Volala jí [REDACTED] a chtěla po ní, aby vypovídala odlišně. [REDACTED] chtěla, aby [REDACTED] obžalovaného nechala. Ona jí řekla, že to dělat nebude a nechce. [REDACTED] se s [REDACTED] začali hádat a [REDACTED] jí řekl, že když to neudělá podle [REDACTED] tak ji zbije, vezme jí a hodí ji do černé země. Ona dostala strach, byla v té době čtyři měsíce těhotná, tak musela říct, co po ní chtěli. Na policii nevypovídala pravdivě, bála se, že jí chytne a zbije, toho se bála.
68. V (tom) bytě už byla druhý den. Předchozí den tam byla na návštěvě, pak jí nejel autobus, a proto tam přespala. Obžalovaný tam byl již od předchozího večera a ráno. Ona s [REDACTED] odcházela přibližně ve 13 hodin ven a obžalovaný odcházel s nimi. Obžalovaný šel k nějakému kamarádovi prodat nějakou káru. Ona byla s [REDACTED] na hřišti. Přišly domů asi v 16 hodin, obžalovaný asi v 16,30 hodin. Obžalovaný řekl [REDACTED] „hlídej

aspoň holku, proč ji nehlídáš?“. Ona mu odpověděla „já ji hlídám, copak to nevidíš?“. Obžalovaný k ní přišel, začal jí nadávat a začal jí mlátit. A řekl jí „jestli se nepostaráš o [redacted] tak já ji vezmu na sebe“. [redacted], jak tohle obžalovaný řekl, tak si stoupla na okno a skočila. Ona ([redacted]) v tu chvíli byla v kuchyni. Hádali se, prali, nechtěla se do toho plést. Když [redacted] vyskočila z okna, tak už toho na ní bylo moc, vzala děti a vyběhla ven. Šla za ní, chtěla jí pomoci. Obžalovaný byl v tom bytě s nimi, byl v obýváku, v té místnosti, z jejíhož okna [redacted] vyskočila. Když vyskočila, obžalovaný zařval „[redacted]“. Když přišla k [redacted] pod oknem, mluvila na ní, aby neusnula, probouzela ji. Obžalovaný přišel dolů, až když přijela kriminálka a záchranka. Když přišel obžalovaný dolů, byl hotový, šokovaný, [redacted] říkal „Lálo, co jsi to udělala?“. [redacted] neodpovídala, protože nemohla mluvit.

69. Myslí, že s [redacted] se znala šest měsíců. S [redacted] se seznámila 3. 3. 2022, rozešli se ještě téhož roku někdy v červnu. S [redacted] se seznámila až když chodila s [redacted]. V bytě [redacted] na adrese [redacted] byla za [redacted] třikrát. Vztah [redacted] s obžalovaným byl takový, že se hádali a prali. [redacted] jí říkal, že obžalovaný bije [redacted] již hodně dlouho, ona sama to viděla jen jednou, a to bylo toho 7. 6. 2022. S [redacted] se o tom bavila, říkala jí, že jí obžalovaný bije, nadává jí, fetuje. Prala se jí, proč to neřeší a ona jí na to odpověděla, že to řešit nebude, protože ho miluje. Po tom úrazu [redacted] jí obžalovaný akorát řekl, aby mu pomohla, aby se postarala o děti. Na to mu řekla, že to musí udělat [redacted] nebo jeho matka [redacted].
70. Na zvukové nahrávce na č.l. 134 hovoří ona. K nahrávce na č.l. 52b vypověděla, že ani nevěděla, že jí nahrávají. Video je natočeno v Kadani u rodiny obžalovaného. Ona byla u svého strýce [redacted], ten jí vzal ke svému kamarádovi, kde přespala. Nevěděla, že patří k rodině obžalovaného. Ten kamarád začal psát matce obžalovaného, že tam je ([redacted]). Napsal jí, že ona je u něho, aby o tom věděla, aby přijela, aby se mohla ([redacted]) omluvit [redacted], že vypovídala nepravdivě. Neví, proč jí nekontaktovala matka obžalovaného sama, oni už to takhle měli. Přišla paní [redacted], její starší dcera, její zet'ák, vzali jí do auta a odvezli jí k nim domů. K dotazu, zda s tím souhlasila, svědkyně vypověděla: „alespoň jsem dostala příležitost omluvit se [redacted]“.
71. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byly v návaznosti na tuto výpověď svědkyně **čteny její výpovědi z přípravného řízení** (ze dne 14. 6. 2022 na č.l. 28-34, ze dne 13. 7. 2022 na č.l. 39-44). Dne 14. 6. 2022 svědkyně vypověděla, že je s přítelem [redacted] na pohybu, někdy bydlí na adrese [redacted], kde bydlí matka [redacted], [redacted]. Je těhotná, ve čtvrtém měsíci. [redacted] zná asi čtyři měsíce, od doby, kdy žije s [redacted]. Seznámil je [redacted] bydlela tam, kde se celá věc měla stát, to je v Litvínově vedle hasičárny. K [redacted] chodili na návštěvy, sice málo, ale chodili. Přítel [redacted] byl stále „nafetovaný“, tak tam chodili málo. Nebylo to u nich moc v pořádku. Obžalovaný [redacted] často mlátil. [redacted], když tam přišli, byla sama doma, protože venku sháněl drogy. To, že obžalovaný shání drogy, jí říkala [redacted]. Často byl pryč i 3 – 4 dny, pak přišel domů. Když u nich byla, bylo tam uklizeno a čisto. Bydlely tam i dcery [redacted]. Neví o tom, že by tam chodil ještě někdo další na návštěvy, jen ona, [redacted] a matka [redacted]. Někdy taky tam byla i matka obžalovaného, ale ona se s ní moc nebavila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

72. Byla u toho (svědkyně [REDAKCE]) když jednou [REDAKCE] vařila polívku a malá [REDAKCE] měla v puse nějakou malou hračku a obžalovaný si toho všimnul, po [REDAKCE] hodil tu polívku a začal [REDAKCE] bít, začal jí dávat pěstí, kopal do ní. Bít jí do hlavy, do zad a do rukou. Také ji u toho nadával: „Ty mrdko, ty děvko, ty špíno jedna“. Veronika říkala, aby ji nechal být, aby přestal, že ji to bolí. Když začala [REDAKCE] brečet, tak potom přestal. Byly u toho i děti. Ona sama [REDAKCE] nepomohla, protože se bála, že by ji obžalovaný taky uhodil, jenom říkala, aby už přestal. Když tam chodila na návštěvy, tak viděla na [REDAKCE] modřiny, měla na rukou, na nohou. [REDAKCE] jí také vyprávěla, že už nemůže, že ji pořád [REDAKCE] mlátí a že jí nadává, že ho chce i nechat, že už to nezvládá. Říkala, že se domlouvala se [REDAKCE] se svou sestrou, že by ji vzala k sobě, ale nakonec se nedomluvíly.
73. Obžalovaný chodil domů stále „nafetovanej“ a tak věděli, co se stane. Také viděla v koupelně „inzulínku“, kterou měl obžalovaný schovanou doma. Obžalovaný [REDAKCE] říkal, že nejsou jeho, ale nevěřily mu, protože kecal. [REDAKCE] drogy neužívá, ona ne. [REDAKCE] se bránila, aby ji obžalovaný neuhodil do obličeje. Utíkala před ním i do obývacího pokoje, obžalovaný jí chtěl pořád bít, tak třeba skočila na postel. Obžalovaný na ní křičel: „ty zmrde jeden, já tě zabiju, ty budeš dneska mrtvá“. Na návštěvě u [REDAKCE] byla ([REDAKCE]) tak maximálně desetkrát.
74. V sobotu měla [REDAKCE] narozeniny (pozn. sobota připadala na 4. 6. 2022). Ten den se svědkyně pohádala s [REDAKCE] a šla k [REDAKCE] [REDAKCE] měla trochu vypito, obžalovaný doma nebyl, přišel v tu sobotu domů až okolo 23:00 hodin. Začal [REDAKCE] hodně nadávat, zhasl světlo, bál se policie, svědkyně neví, proč. Pak šli jsme všichni spát a kolem 04:00 hodin jí vzbudilo, že obžalovaný [REDAKCE] mlátil. Ona se ho prala, proč jí mlátí bezdůvodně, ale on ji nadával, že je „kunda, kurva a mrdka, že tu spala s chlapama“. [REDAKCE] mu pak řekl, aby toho nechal, že tu jsou děti.
75. Ví i o tom, že obžalovaný napadl [REDAKCE] venku, chtěl ji zbít a praštit dřevem. Pak už u ničeho nebyla, pak už tam moc nechodili. Obžalovaný ví, že je těhotná, [REDAKCE] mu to řekla. Zhruba před měsícem to zjistila, řekla to [REDAKCE] a ten to řekl [REDAKCE] a ta to řekla obžalovanému.
76. Obžalovaný chodil do práce, ale málokdy, začal někde pracovat, ale pak tam přestal chodit. [REDAKCE] jí říkala, že jí obžalovaný nedával žádné peníze, že všechno profetoval. [REDAKCE] brala mateřskou, brala kolem 10 000 Kč. Říkala jí, že když zaplatí nájem, že jí zbude 2 – 3 000 Kč. Obžalovaný po ní chtěl pořád nějaké peníze na fety a když mu je nedá, dá jí facku. Ví o tom, že [REDAKCE] nebyla nikdy u lékaře. Říkala jí, aby šla na policii, ale ona nechtěla, říkala, že ho má ráda. Nechtěla od obžalovaného ani odejít, říkala jí, že ho miluje. [REDAKCE] se obžalovaného bála, když přišel domů „nafetovanej“, věděla, co jí čeká.
77. Dne 7. 6. 2022 obžalovaný nebyl doma, tak u nich s [REDAKCE] přespávali. Obžalovaný přišel ráno domů, bylo tak 04.00 hodiny. Byl nafetovanej, hodně. Bála se o něho. Řekla [REDAKCE], že půjdou k jeho matce na kafe, protože obžalovaný se s [REDAKCE] ráno hrozně pohádali, obžalovaný měl na [REDAKCE] nervy a úlety. Obžalovaný [REDAKCE] hodně sprostě nadával. [REDAKCE] měl jít do práce a ona čekala u tchyně na [REDAKCE], která říkala, že pro ni přijde, ale nepřišla. Proto šla k [REDAKCE], jestli se něco neděje.
78. Když tam přišla, byl obžalovaný i [REDAKCE] v klidu. Ona se šla vysprchovat a [REDAKCE] jí řekla, že půjdou ven, tak šly. Obžalovaný šel s nimi, ale pak pro něco šel a utekl jim. Hledali ho, pak byly s [REDAKCE] v parku a najednou viděly obžalovaného. Obžalovaný řekl [REDAKCE], aby šla domů,

že má hlad, aby tedy šla domů a uvařila, že on přijde. Šly tedy s [REDAKCE] domů, a [REDAKCE] začala vařit, dělala plněné knedlíky s cibulkou. Obžalovaný přišel domů okolo 17:00 hodin, šel se vykoupat, [REDAKCE] mu dala najíst a přebalovala malou [REDAKCE] do čistého. Obžalovaný najednou vstal, šel k [REDAKCE], která byla na židli a kojila malou, začal ji mlátit, dával jí facky, pěst'ovky, chytil jí za vlasy. [REDAKCE] mu říkala, aby počkal, že má na ruce holku. Obžalovaný šel do pokoje, posunul stůl v obýváku blíž k oknu, [REDAKCE] utekla i s holkou na chodbu bytu, kde je botník. Obžalovaný šel za ní, chytil jí za vlasy, a říkal, aby si šla sednout na židli. [REDAKCE] ze strachu šla. Sedla si a obžalovaný ji chytil za mikinu a začal s ní házet. Začal ji bít pěstí do hlavy, do zad, do těla, házel s ní na zem a na stěnu.

79. Ona měla napuštěnou vodu v modré skleničce, obžalovaný tu skleničku vzal a trefil [REDAKCE] dozadu do hlavy. Když jí takhle trefil do hlavy, tak [REDAKCE] šla přes křeslo, na které si stoupla, pak šla na stůl v obýváku a odtud na parapet. Ten stůl stát asi tak 10 cm od toho okna. Přes ten stůl přestoupila na parapet. Chtěla obžalovaného vylekat, aby ji nechal. Obžalovaný ji nadával do kurev, že s ní žít nebude. Veronika si stoupla na ten parapet a obžalovaný ji jednou rukou strčil, a jak ji strčil, tak [REDAKCE] vypadla z toho okna. [REDAKCE] na sobě měla bílé legíny a hnědou mikinu, byla bosa.
80. [REDAKCE] ten den neuklízela okna, byla celou dobu s ní. Když se to stalo, ona sama byla v kuchyni, ze které je do obýváku vidět, koukala na ní celou dobu. V kuchyni byla proto, že se chtěla napít vody a uklidňovala tam malou [REDAKCE]. Malou [REDAKCE] měl na ruce obžalovaný. Jednou rukou jí držel a druhou strčil do [REDAKCE]. Strčil jí do hrudníku, dosáhl na ní.
81. Když to viděla, zavolala „[REDAKCE]“ a pak se podívala z okna a viděla, co se stalo. Byla v šoku. Vyběhla ven za [REDAKCE]. [REDAKCE] a ležela venku, kroutila se na zemi a nemohla dýchat. Mluvila na ní a poprosila jednu paní, která byla v okně a pak přišla ven a zavolaly záchranku. [REDAKCE] ležela na trávníku, hlavu měla směrem k domu a nohy od domu, ležela na zádech, ruce měla u hlavy. Jako by si držela hlavu. Nohy měla skrčené. Měla poškrábaný, jakoby odřený ruce. Jednu nohu měla zlomenou v kotníku. Krvácela z hlavy, všude jí to teklo.
82. Obžalovaný přišel dolů asi za pět minut. Nadával [REDAKCE] „mrdko, já s tebou žít nebudu, ty tady mrdáš se všema chlapama“. Snažil se jí zvednout, a přitom jí nadával, ale ostatní na něho křičeli, aby jí nechal ležet. Pak přijela záchranka a obžalovaný utekl domů s dětmi a byl doma. Pak viděl, že přijela policie, tak přišel dolů, asi se bál. Čeho, to svědkyně neví. Pak nechal děti u nějakého pána a znovu utekl domů.
83. Je pravda, že na prvním výsledku neřekla pravdu. Obžalovaný jí vyhrožoval. To bylo venku za barákem, na té krátké straně domu. Tam jí vyhrožoval, že jestli řekne pravdu o tom, co se stalo, že jí zabije. Říkal, že jestli něco řekne, že jí vezme jeho rodina a že jí zabijou. Ona se začala bát. Obžalovaný na ní natahoval pěstí, ale nedotknul se jí.
84. [REDAKCE] obžalovaného miluje. Myslí si, že tolik, že by mohla říct, že vypadla sama. Celou rodinu [REDAKCE] živí [REDAKCE], myslí, že i matka obžalovaného, která [REDAKCE] dává jídlo pro ni a pro děti.
85. K dotazu, zda s ní někdo o celé události hovořil přes víkend nebo před tímto výsledkem (pozn. výsledk proběhl v úterý 14. 6. 2022) svědkyně vypověděla, že: volala i [REDAKCE], pak za ní přišla [REDAKCE] matka, ta jí řekla, že přijde kriminálka pro ní a pro [REDAKCE], a že půjdou na výsledk. Taky jí a [REDAKCE] volala matka [REDAKCE] (obžalovaného), která jí říkala, aby celou věc stáhla, jestli to

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

nestáhne, že jí i ■■■■ nechají zabít. ■■■■ to má nahraný v telefonu, kdy i jemu říkali, že to má z toho telefonu vymazat, ale ■■■■ jí říkal, že ne, že má důkazy. Nikdo jiný s ní ani s ■■■■ nemluvil.

86. Obžalovaný v bytě po té události uklízel, slyšela to, jak zametá střepy. Nikdo jiný tam nebyl, musel to být on. Když pak byla za ■■■■ v nemocnici, ■■■■ jí říkala, že bez obžalovaného nebude, a že ona má říci, že myla okna a vypadla z okna, když je myla, aby se to celé stáhlo dolů.
87. Když obžalovaný ■■■■ strčil z okna, stála čelem do bytu, zády ven z okna. Viděla přesně ten pád, spadla po zádech, ne po nohou. Stála hned v kuchyni u pračky na praní. Bála se už jít zpátky do obývacího pokoje, který je zobrazen na fotografii č. 28 z ohledání místa činu ze dne 7. 6. 2022, stál v době pádu ■■■■ jinak, byl pod oknem podélně a od okny asi 10 cm. Kýbl a šedý hadr zobrazený na fotografii č. 28, 29 a 38 z ohledání místa činu ze dne 7. 6. 2022 tam v době, kdy obžalovaný strčil ■■■■ z okna, rozhodně nebyl. Ví o tom, že ten kýbl v domácnosti mají, ale byl na záchodě.
88. Dne 13. 7. 2022 svědkyně vypověděla (č.l. 39 – 44), že je opětovně na policii, aby doplnila svoji výpověď ohledně pádu ■■■■ z okna. Už nebydlí v Litvínově a není s ■■■■. Je se svým bývalým druhem ■■■■, a to v Chomutově. Nechce uvádět adresu, protože se bojí, že by jí dál ovlivňovala rodina obžalovaného a nedali by jí pokoj.
89. K tomu samotnému pádu z okna už vypovídala. Za tím, co řekla, si stojí, že ji obžalovaný z toho okna vystrčil. Všechno, co vypověděla jako svědek, je pravda.
90. Dnes chce hovořit o tom, co se dělo následně. Přímo ten den, kdy byla naposledy u výsledku, se rozešla s ■■■■. Ona jela do Chomutova za rodinou a šla přímo k bratranci ■■■■, který jí u sebe nechal bydlet. Pak jí po čtrnácti dnech na její facebook začal psát ■■■■, příjmení neví, a ten jí psal, že je „bývalý“ ■■■■, což je holka, kvůli které se rozešla s ■■■■. Psali si, že on by chtěl zpátky ■■■■ a ona ■■■■, a že by bylo dobré, aby se ■■■■ a ■■■■ rozešli. Domluvili se tedy po zprávách, že pro ni přijede do Chomutova na vlakový nádraží a spolu vymyslí, jak to udělat, aby se ■■■■ s ■■■■ rozešel. Přibližně před čtrnácti dny se tedy sešli v Chomutově a odjeli spolu k ■■■■ domů do Loun. U ■■■■ si sedli a dali si kávu, on pak šel koupit do krámu pivo. Pak seděli a mluvili. Z jeho telefonu a s jeho svolením se přihlásila na svůj facebook a psala si s kamarádkami. V tom telefonu viděla i ■■■■ profil a najednou viděla, že ■■■■ si v minulosti psal i se ■■■■, matkou obžalovaného. Psal jí, že ona (svědkyně ■■■■) je u něho a ať si pro ni přijdou. Nevěděla, co má dělat. Zůstala tam v tom bytě s ním, přespala do rána na gauči a druhý den ráno do toho bytu přišla ■■■■ a nějaké dvě další holky a muž. Nezná je, kromě ■■■■ všechny viděla poprvé. Začali jí „kamerovat“ na telefon, zpovídali ji. ■■■■ jí začala nadávat, ať to stáhne, že obžalovaný tam sedí bezdůvodně, a pak jí řekla, že jí dají 5 000 Kč, když to stáhne dolů. Ona řekla, že to nejde dát dolů, oni jí řekli, aby do toho telefonu řekla, jak to bylo, a ona to chtěla říct popravdě, oni jí ale přemlouvali ať řekne, že ■■■■ uklízela a uklouzla a obžalovaný seděl v kuchyni s dětma. Ona to tedy nakonec do toho telefonu takhle řekla, ale bylo to z nucení. Oni jí začali hodně nadávat, bála se, tak nakonec řekla do toho telefonu, jak to „kamerovali“, co oni chtěli. Ale není to tak pravda, pravda je to, co řekla na policii jako svědek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

91. Následně jí odvezli autem do Bíliny a poté do Kadaně, kde se viděla s [REDACTED]. V Kadani jí zase udělali kávu, chovali se k ní dobře a podstrojovali jí. [REDACTED] jí pořád „kamerovala“ a přemlouvala jí, ať řekne, že [REDACTED] spadla při uklízení. Pak začali mluvit o [REDACTED], jako že jí ponižoval a tak. [REDACTED] a [REDACTED] pak vzali papír a začali psát, že ona chce dát všechno dolu, co vypovídala, že tam sedí nevinný člověk a že má ženu a děti. Chtěli, aby to podepsala, nutili jí, nabízeli jí peníze, ona nechtěla. Nakonec to podepsala, když jí řekli, že jestli nepodepíše, tak jí nečeká nic dobrého. Pod nátlakem to teda podepsala.
92. Následně u nich přespala a druhý den jí odvezli do Mostu, kde jí vysadili před policejní stanicí a řekli jí, ať tam jde a stáhne to dolů. Čekali na parkovišti. Policista se jí zeptal, co potřebuje, ona mu řekla, „že to chce dát dolů o Píďovi“, policista jí poučil o křivé výpovědi a ona mu řekla, že byla nucená. Neřekla mu, že tam na ní čekají, ale jen, že byla nucená. Pak odjela domů do Chomutova k bratranci a poté se přestěhovala ke svému bývalému.
93. K dotazu svědkyně v hlavním líčení dále vypověděla, že k výpovědi v přípravném řízení byla donucena [REDACTED] a [REDACTED]. V případě té druhé výpovědi jí volala ta [REDACTED] a říkala jí, aby takhle vypověděla. [REDACTED] ukradla peníze tomu [REDACTED] a ten chtěl ty peníze zpátky.
94. Ke změně výpovědi jí nutili, protože se chtěli pomstít obžalovanému, protože [REDACTED] žárlil na svoji sestru [REDACTED], protože jí chtěl, je to psychopat. To, že žárlí, jí řekla [REDACTED]. [REDACTED] to dělala z toho důvodu, protože byla s nimi. [REDACTED] jí řekla, že nechce, aby [REDACTED] byla s obžalovaným. Myslela si, že se [REDACTED] nebude mít dobře, ale ona jí řekla, že děti budou mít tátu. Ona sama ([REDACTED]) má pět dětí, čeká šesté, takže ví, že děti tátu potřebují. S [REDACTED] se viděla naposledy před rokem. S ní ani s nikým z její rodiny není v kontaktu, ani přes sociální síť, všechny zablokovala, aby jí dali pokoj. Furt jí říkali, proč není s [REDACTED], proč nechce [REDACTED]. Z toho důvodu si všechny zablokovala. Policii dříve neřekla, že byla k výpovědi donucena, protože neměla na nikoho kontakt. Nechce vidět ani obžalovaného a jeho rodinu, nechce vidět ani [REDACTED]. Už jí to všechno stačilo.
95. **Svědka** [REDACTED] v hlavním líčení po poučení vypověděl, že to začalo tím, si šel ráno zakouřit, vykoukl z okna a viděl paní, která leží v křeči na trávě. Bylo to na adrese [REDACTED] v [REDACTED]. Viděl, že tam nikdo není, tak vyběhl ven a snažil se jí pomoci. Zavolał jí záchrannou službu, nenechal by jí tam přece bezdůvodně ležet. Přijela záchranka a ošetřili ji. Nemá k tomu víc co dodat. Obžalovaný přiběhl dolu za paní a snažil se jí taky pomoci. Paní chtěla, aby ji zvedl, ale on obžalovanému řekl, ať s ní nehýbe, že neví, co se jí při tom pádu stalo. Obžalovaný nic neříkal. On se soustředil na pomoc té paní a o víc se nezajímal. Obžalovaného chování nezaznamenal, byl v šoku a nevnímal dění okolo. Obžalovaný chtěl paní zvednout za ruku „nějakým způsobem“, tak mu řekl, ať ji nezvedá. Obžalovaný mu nic o stavu té paní neříkal, určitě ne. Ta paní chtěla pořád zvedat. Byla v klidu, v šoku. O své výpovědi s nikým nehovořil. Jeho přítelkyně [REDACTED] tam také byla, ona volala záchranku. Před tou událostí se s obžalovaným znali jen podle vidění, potkávali se, pozdravili se, byli sousedé.
96. Když se poškozené zeptal, co se dělala, řekla, že myla okna a spadla z okna. Jak dlouho tam mohla ležet, než k ní přiběhl, neví. Když za ní přišel, obžalovaný už tam byl. Neví, zda tam byl ještě někdo jiný. Když poškozenou viděl z okna, tak tam obžalovaný ještě nebyl, až když vyběhl

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

ven, tak obžalovaný asi do minuty přiběhl. Vnímal to tak, že obžalovaný se snažil poškozené pomoci, ne ublížit. Nechoval se k ní nevhodně. Obžalovaný tam byl po celou dobu, než přijela záchranka. Co tam obžalovaný dělal, svědek nevnímal.

97. Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení po poučení vypověděla, že v ten den byli doma s přítelem [REDAKCE], šli si zapálit cigaretu k oknu a když se koukala ven, tak zjistila, že tam někdo leží na zemi. Řekla příteli, aby se šel podívat. Oba vylítli ven, přítel viděl, že se tam ta paní docela kroutí, že bylo vidět, že se chce zvednout, že to je asi vážný, že vypadla. Přiběhli k ní. Pak jednala jako normální člověk, zavolala policii a sanitku. Už si to nepamatuje, je to rok. Sanitku volala, až když byla venku s přítelem, až když viděla, že paní je od krve. Připouští, že sanitku mohla volat už z bytu.
98. Z bytu jí viděla samotnou, pak k ní přiběhli, ptali se, co se jí stalo, a v tu chvíli přiběhl obžalovaný a snažil se jí poskytnout první pomoc. Řekli mu, ať neposkytuje, protože viděli, že paní má krvácení u pisy a hlavy, což značí, že když člověk krvácí, mají ho nechat ve svislé (sic!) poloze. Obžalovaný přišel asi až po 10 – 15 minutách. Když přišli k poškozené s přítelem, byli u ní sami a až potom přiběhl obžalovaný. Přišlo jí to jako 10-15 minut. Nikdo jiný nepřišel. Viděla tam ještě jednu paní s dětmi, menší, silnější. Neví, jak dlouho po obžalovaném přišla. Když přišel obžalovaný k poškozené, nic neříkal, jen se jí snažil zvednout za paži nahoru. Řekli mu, ať jí nezvedá. O své výpovědi s nikým nehovořila. Obžalovaný se k poškozené nechoval nevhodně, byl vyděšený, vypadalo to, že ho to mrzí, že se to stalo. Opravdu to nevypadalo, že by jí chtěl ublížit.
99. Soudem byla v hlavním líčení dále vyslechnuta **znalkyně MUDr. Andrea Vlčková**, která ve věci podala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Znalečství podala závěry znaleckého posudku shodně jako na č.l. 235 - 256 spisu. Pokud jde o rozsah poranění [REDAKCE], způsob a dobu jejího léčení a omezení, která její léčení provázela, popsala je znalkyně tak, jak jsou vyjádřeny v tzv. skutkové větě rozsudku. Dále doplnila, že kovová dlahu, která byla použita pro zpevnění páteře poškozené v případě tohoto typu zlomeniny, již na místě zůstává. Ničemu tam nevádí, ničemu nebrání. V důsledku toho je trochu omezena pohyblivost páteře, nicméně není to stav, který by způsoboval závažné změny, závažné onemocnění. Asi se v praxi setkala s pády z výšky 6,5 metru. Z pitevní praxe ví, že i pády z této výšky mohou končit smrtí, záleží, jak taková osoba dopadne. Zpravidla smrtí končí pád z takové poměrně malé výšky u osob vyššího věku, kde jsou již podstatné chorobné změny, kdy orgány takových osob jsou v důsledku těchto změn náchylnější k úrazovým změnám. Nevybavuje si žádné úmrtí při dopadu z takové výšky u mladé osoby. V daném případě se nedomnívá, že by poškozená byla bezprostředně ohrožena na životě.
100. V hlavním líčení byly dále provedeny následující **listinné důkazy**. Z úředního záznamu policie ze dne 1. 7. 2022 (č.l. 37-38) bylo v rámci omezení, daných trestním řádem, zjištěno, že tohoto dne ve 12 hodin se svědkyně [REDAKCE] nacházela před budovou Policie ČR, Územní odbor Most, a že svědkyně byla rozrušená a při komunikaci s policistou „brečela“. Z úředního záznamu dále vyplývá, že osoba [REDAKCE], nar. [REDAKCE], je strýc obžalovaného [REDAKCE]. Z úředního záznamu policie ze dne 8. 6. 2022 (č.l. 133) bylo zjištěno, že tohoto dne doložila policejnímu orgánu [REDAKCE] zvukovou nahrávku rozhovoru mezi ní a [REDAKCE], kterou pořídila tohoto dne, tj. 8. 6. 2022 v 9:54 hodin. Nahrávka je založena na datovém nosiči na č.l. 134 spisu. Z úředního záznamu policie ze dne 18. 7. 2022 (č.l. 230) bylo zjištěno, že dne 11. 7. 2022 se [REDAKCE], nar. [REDAKCE], po výzvě, aby se dle § 118 podrobila znaleckému zkoumání z oboru vztahová psychologie, odmítla tomuto zkoumání podrobit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

Z úředního záznamu policie ze dne 8. 6. 2022 (č.l. 316) poté bylo zjištěno, že obžalovaný se dne 7. 6. 2022 po příjezdu policie na místo činu () vydával za osobu () a následně byl zadržen.

101. Na č.l. 47-49 je dopis, adresovaný Mgr. Petře Staré, soudkyni Okresního soudu v Mostě. Dopis byl dle podacího razítka předán k poštovní přepravě dne 1. 7. 2022 na poště PSČ 434 01 (Moskevská 5, Most) s příznakem D+1 (prioritní doručení, z něhož mj. vyplývá, že dopis byl podán přímo na pobočce pošty a bylo zaplacen vyšší, než základní poštovné). Dopis, podepsaný svědkyní () je zcela zjevně psán jinou osobou, než která jej podepsala. Text dopisu poté vyvíjí obžalovaného, je v něm mj. uvedeno, že () „*z toho okna vypadla sama při mítí oken on v tu dobu byl semnou v kuchyni z dětmi jen jsme slyšeli křik jak vykřikla Píďo*“.
102. Na č.l. 71-73 je elektronická zpráva ze dne 11. 6. 2022, odesílatel (), adresát () (viz výpověď (), bod 37 odůvodnění). V této zprávě (), matka obžalovaného, zjevně připouští jeho problematické chování ve vztahu k () („*vím že můj syn není dokonalý*“, „*zjedni stranku se nedivím že pida se kni choval jak se choval*“), což odůvodňuje a omlouvá tím, že () neuklízela, nevařila, o děti se nestarala, jen byla na to zvyklá, že jim () pomůže. Svědkyně () dále doložila elektronickou komunikaci mezi ní a obžalovaným ze dne 7. 6. 2022 v čase 20:37 hodin (č.l. 309-313). V té obžalovaný přísahá, že () nic neudělal, „ona skočila“. Jako důvod uvedl, že se hádali a on chtěl odejít s ().
103. Z protokolů o ohledání místa činu ze dne 7. 6. 2022 a 9. 6. 2022 včetně fotodokumentace (č.l. 185 – 198, 199 – 209) byly čerpány poznatky o prostorovém uspořádání a stavu bytu v (). Dále bylo mj. zjištěno, že jako stopa č. 8 - věcná byla zajištěna sklenička modré barvy (tzv. Duritka), jako stopa č. 9 – věcná polštář o velikosti 25 cm ve tvaru srdce, jako stopa č. 13 – věcná kbelík s označením Klasik Premium s potiskem, objem 7 kg. Stopy č. 8 a 9 byly zajištěny pod stolem v kuchyni bytu ve vzdálenosti 50 cm od sebe, stopa č. 13 poté na křesle v obývacím pokoji. Z pořízené fotodokumentace byly dále čerpány poznatky o stavu (čistotě) oken, rámu oken a parapetů v bytě, zejména v obývacím pokoji (viz zejména foto č. 33, 32, 37 na č.l. 189, 190, 194, a dále foto č. 11 – 16 na č.l. 205-205 p.v.).
104. Na protokoly o ohledání místa činu navazuje úřední záznam a fotodokumentace výhledových možností z kuchyně bytu do obývacího pokoje (č.l. 380-383). Z kuchyně bytu, z místa, kde se v době fyzického konfliktu mezi obžalovaným a (), nacházela (), je vidět na okno obývacího pokoje. Na protokoly o ohledání místa činu dále navazuje úřední záznam ze dne 9. 6. 2022 (č.l. 317-318), z něhož vyplývá, že v bytě nebyla nalezena lopatka a smetáček. V kbelíku od sedmilitrové barvy (stopa č. 13) byl nalezen mokrý hadr, konkrétně tričko světlé barvy. V kbelíku nebyla žádná voda, nebyl z něho cítit saponát, uvnitř byly nalezeny nečistoty, drobky, chlupy, atd. Venkovní parapet u okna v obýváku je silně znečištěn (pyl, prach), pouze na jednom místě je patrné, že byl setřen zřejmě hadrem.
105. Jak poté vyplývá z protokolů o prohlídce těla (č.l. 210-214, č.l. 215-216, č.l. 217-224) obžalovaný měří 165 cm a váží 110 kg (ke dni 8. 6. 2022). Na těle () byla při prohlídce těla dne 8. 6. 2022 ve 13:20 hodin zjištěna podlitina o velikosti 3x2 cm v oblasti pravého stehna z vnější strany 15 cm nad kolenem, a podlitina s odřeninou o velikosti 3x4 cm na pravém stehně 5 cm nad kolenem.
106. Z lékařských zpráv založených ve spisu (č.l. 262, č.l. 263-267, č.l. 271-282) bylo zjištěno, že dne 8. 6. 2022 v 10:09 hodin byla v Litvínově, Sokolská 41, Zdravotnickou záchrannou službou Ústeckého kraje, p.o. ošetřena svědkyně (). Ta byla dle zprávy rozrušená, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

byla předchozího dne svědkem „velkého zranění své sestry“ (zjevně jde o omyl, zraněná [REDAKCE] je sestra tehdejšího přítele [REDAKCE]) a byla u ní diagnostikována akutní stresová reakce. Lékařské zprávy se sále vztahují k přijetí [REDAKCE] do Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, její léčbě a propuštění do domácího ošetřování. V nemocnici [REDAKCE] uváděla, že k jejímu zranění došlo v důsledku pádu při mytí oken (viz mj. č.l. 261, 274).

107. Z výsledkových listů - vyšetření hladiny etanolu, toxikologické vyšetření (č.l. 268-270) bylo zjištěno, že ve vzorku, odebraném obžalovanému dne 8. 6. 2022 v 17:15 hodin, nebyla prokázána přítomnost etanolu, derivátů afetaminu (např. pervitin, extáze) ani jejich metabolitů.
108. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č.l. 293-295) bylo zjištěno, že na stopě č. 8 – modré skleničce (viz bod 103 odůvodnění) byla zviditelněna a fotograficky zajištěna stopa označená jako daktyloskopická stopa č. 8/1, u níž byla zjištěna shoda s otiskem prostředníku pravé ruky obžalovaného.
109. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č.l. 300-303) bylo zjištěno, že na stopě č. 9 – červený plyšová polštářek ve tvaru srdce (viz bod 103 odůvodnění) byla pozorována velká červenohnědá skvrna, ve které byla prokázána přítomnost lidské krve. Z otěru této skvrny byla izolována DNA a stanoven úplný jednoduchý profil DNA, u něhož byla zjištěna shoda s profilem DNA stanoveným z bukalního stěru [REDAKCE].
110. Zdravotnická záchranná služba Ústeckého kraje, příspěvková organizace, doložila záznamy hovoru na linku 155 ze dne 7. 6. 2022 vztahující se k projednávané věci (sdělení na č.l. 296, datový nosič na č.l. 297).
111. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu majetkové škody (č.l. 374, 391-392), který následně doložila vyúčtováním zdravotní péče k náhradě za léčení [REDAKCE] a celkovým vyúčtováním (č.l. 384-390).
112. Z výpisu z centrální evidence vězněných osob (č.l. 421, č.l. 425) vyplývá, že obžalovaný je ode dne 8. 6. 2022 ve výkonu trestu odnětí svobody. V předcházejícím období vykonával tresty odnětí svobody v době od 13. 4. 2014 do 13. 4. 2015 a od 14. 9. 2015 do 14. 3. 2018.
113. V opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob (č.l. 438) má obžalovaný celkem 7 záznamů, ke všem z nich lze přihlížet. První odsouzení je datováno 31. 3. 2014.
114. Obžalovaný má dále jeden záznam v opisu z evidence přestupů (č.l. 439), kdy se jedná o přestupek dle § 39 odst. 2 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách (neoprávněné přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu). Rozhodnutí o přestupku je datováno 11. 11. 2021.
115. Z fotografií na č.l. 440, 441 byly soudem čerpány poznatky o prostorovém uspořádání prostranství pod oknem obývacího pokoje bytu v [REDAKCE].
116. Na č.l. 442-443 je přehled repo sazby ČNB mj. pro období od 1. 1. 2023. Pro toto období je reposazba ve výši 7 %.
117. Z výpisu z centrální evidence stíhaných osob obžalovaného (č.l. 445-449) vyplývá, že ke dni rozhodování soudu proti obžalovanému, vyjme trestního řízení v nadepsané věci, nebylo vedeno jiné trestní řízení.
118. Obžalovaný v hlavním líčení založil do spisu dopisy od [REDAKCE] (č.l. 454-456). V nich se [REDAKCE] obžalovanému omlouvá za to, co mu způsobila a mj. uvádí:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

„Navedli mě já z toho okna sama vypadla mou vinou nezavřela sem okno tohle se může stát komu koliv když nedá pozor! To je normální nikdy bys mi neublížil“ (č.l. 454); „si tam nevině mojí chybou skurvenou :(největší píčovina proč jsem dělala ty záclony? Proč jsem to okno nezavřela slůtla jsem sama z toho okna proč mi nevěří?“ (č.l. 454 p.v.).

119. Soudem byl dále proveden důkaz spisem Okresního soudu v Mostě sp.zn. 3 T 32/2021, z něhož bylo zjištěno, že rozsudkem ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95, který nabyt právní moci téhož dne, byl obžalovaný uznán vinným pro přečin ohrožení návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil tím (následuje výňatek ze skutkové věty rozsudku), že dne 4. 12. 2020 kolem 22 hodin v Mostě v ulici Jiřího z Poděbrad řídil automobil, přičemž toxikologickým vyšetřením byla ve vzorku jeho krve prokázána přítomnost metamfetaminu v koncentraci 216 ng/mj a jeho metabolitu amfetaminu v koncentraci 5 ng/ml, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 2 roky. Z obsahu spisu dále vyplývá, že ve věci nebyl vydán trestní příkaz.
120. Ze spisu Okresního soudu v Litoměřicích sp.zn. 4 T 46/2014 poté bylo zjištěno, že rozsudkem tohoto soudu ze dne 25. 5. 2015, č.j. 4 T 46/2014-306, který ve vztahu k obžalovanému nabyt právní moci dne 14. 7. 2015, byl obžalovaný uznán vinným pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Uvedeného zločinu se obžalovaný dopustil tím (následuje výňatek ze skutkové věty rozsudku), že dne 27. 1. 2014 spolu s [REDAKCE] v obci Podbradec, okres Litoměřice, požadovali od [REDAKCE] a [REDAKCE], aby jim vydali nějaké věci, přičemž jim vyhrožovali, že ten, co sedí venku, přijde a bude zle, dostanou do držky, všechno zde rozmlátí, přitom posunky naznačovali, že to myslí vážně, přitom [REDAKCE] kopem rozbil skleněnou desku stolku, ze skříní vyházeli všechny věci a z objektu vynesli věci poškozených v celkové hodnotě 16 000 Kč. Za to byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku. Z výpisu z centrální evidence vězňených osob a z opisu z evidence Rejstříku trestů fyzických osob vyplývá, že tento trest obžalovaný vykonal dne 14. 3. 2018.
121. V hlavním líčení byly dále přehrány následující **audio a video záznamy**.
122. Videozáznam na č.l. 52b zachycuje svědkyni [REDAKCE] u stolu v místnosti, kolem ní sedí nejméně dvě další osoby, jedna jí nahrává (nejspíše na mobilní telefon), [REDAKCE] hovoří mj. i k [REDAKCE]. Záznam není datovaný, nicméně soud nemá jakoukoliv pochybnost o tom, že vznikl dne 30. 6. 2022 (viz výpověď [REDAKCE] ze dne 14. 7. 2022, bod 91-92 odůvodnění) ve spojení s úředním záznamem policie (č.l. 37-38, bod 100 odůvodnění). V čase 00:00:01 záznamu [REDAKCE] zjevně navazuje oční kontakt s osobou, která jí nahrává a musí tak vědět, že její sdělení je zaznamenáváno (!). [REDAKCE] na záznamu uvádí: „... jak já jsem byla poprvé jako vypovídat v Litvínově, ti to řeknu pravdu, jo, tak já jsem tam vypovíдала v Litvínově, tak já jsem řekla pravdu, jak to bylo všechno, že si prostě myla okna a že jsi prostě uklouzla, to jsem řekla jakoby první věc, to byla ta pravda“, Dotaz neznámé ženy: „co se stalo?“, [REDAKCE] pokračuje: „no a já jsem přišla domů a začala jsem se vymejšlet, jak já to řeknu, když já jsem si řekla hlavně, když řeknu pravdu, tak špatně dopadnu, říkám, musím si něco vymyslet, nákej kec, tak já jsem si prostě vymyslela jednu věc, že prej on do tebe [REDAKCE] jakoby schválně do tebe jakoby strčil a takový píčoviny, víš?, takovej blábol, kec, jsem kecala. No, a já jsem to prostě řekla [REDAKCE] i [REDAKCE], no a vona [REDAKCE] mi volala, já jsem o tom ani nevěděla, ona hned druhý den ráno mi volala, že jak to přesně bylo vlastně, ona mi volala, jak to bylo. No a voni jim řekli, že takhle to nebylo, že prostě já jsem vypovíдала něco jiného, že ... jsi myla okna a že jsi uklouzla. No a ten den jak ona tadyto řekla, tak já jsem hned ten den dostala od [REDAKCE] bitku. Neznámá žena uvádí: „na to oni nemají právo mluvit to co si vypovíдала ty, mají právo to říct třeba ně, protože

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

já jsem poškozená, oni nemají právo to říkat mojí ségře, co si vypovídala, to nesměj, nebo nemůže ani nahlídnout do spisu“. [REDAKCE] pokračuje: „No a poslouvej, ale oni jí to řekli, [REDAKCE], jí to řekli pravdu, celou pravdu, oni jí všechno řekli, já co jsem tam vypovídala a co jsem tam mluvila, řekla to kriminálka [REDAKCE] všechno, a vona hned začala volat [REDAKCE] to zvedl, a začala mu to mluvit, jak jsem vypovídala já, a [REDAKCE] se nasral a začal mě mlátit. Zbil mě hodně. A jak mě zbil, tak šel ven, koupit si piko, dal si piko přišel domu a byl v klidu. No a najednou vona [REDAKCE] volala zpátky kriminálce do Mostu, no a jak já jsem nechtěla vypovídat, tak jsem dostala ještě jednou, to mi bylo až špatně, to jsem až odpadla, oni mi zavolali záchranku, a já s tou injekcí ...“. Dále je záznam nesrozumitelný.

123. Audiozáznam na č.l. 134 zachycuje hovor svědkyně [REDAKCE] s [REDAKCE]. Hovor se uskutečnil dne 8. 6. 2022 v 9:54 hodin (viz úřední záznam na č.l. 133; bod 100 odůvodnění). [REDAKCE], která je na záznamu zjevně silně rozrušená, pláče, a uvádí, že: „Ona si stoupla na okno a strčil do ní. A on jí hodně zbil, on jí začal nadávat všelijak, a ona kojila holku ... a s tou holkou jí mlátil ... [REDAKCE] I před holkou jí mlátil, ona držela malou [REDAKCE] [REDAKCE]: ona měla holku na ruce [REDAKCE]: Kdo jí měl na ruce, ty nebo ona? [REDAKCE]: ona a potom jsem jí vzala já, já jsem uklidňovala ty děti... [REDAKCE]: A jak se to stalo, že jí vyhodil z toho okna, ona šla k oknu? [REDAKCE]: Ona si stoupla na okno, že chce skočit, a on do ní strčil ... *nesrozumitelné* ... říkal ona vyskočila a jsem mu řekla, co kecáš, ona nevyskočila, tys jí shodil ... Já jsem pak utekla po schodech dolů za ní, ona ležela na zemi a kroutila se jak pes... Já jsem jí držela za hlavu, ... *nesrozumitelné* ... já to mám před očima ... já se zblázním [REDAKCE]: Musíš být silná, půjdeme spolu k doktorovi, píchnou ti injekci na uklidnění. Musíš mluvit pravdu [REDAKCE], chápeš? Musíš mluvit pravdu, nemůžeš lhát, Tady to není jen tak, oni z ní udělají blázna, a ona není blázen, musíš říkat pravdu, jak to bylo. Já po tobě nechci, aby si lhala. Já chci, aby si říkala jenom pravdu, tak jak to bylo, ty si byla svědek. Ty si tam s ní byla jediná, ty víš tu pravdu, jak to bylo, a tohle musíš mluvit. [REDAKCE]: Já to řeknu, já řeknu celou pravdu. Já jsem z toho hotová. Pak mi řekl zkusíš tady něco říct a já tě zabiju, až mě propustí, já tě zabiju. [REDAKCE]: Tohle ti řekl, že tě zabije, on ti vyhrožoval? [REDAKCE]: Jo, ještě mi dal bombu do nohy, dal mi pěstí do nohy. [REDAKCE] Proč si to tam takhle neřekla, tu pravdu? Měla jsi to mluvit hned, na místě. [REDAKCE]: Já jsem se bála ... [REDAKCE] já tam půjdu, já to řeknu ... řeknu, že mi vyhrožoval, já jsem to chtěla říct i policajům, že mi vyhrožuje, já jsem to chtěla říct, ale já jsem se bála, že bude venku ... tam nikdo nebyl, jenom já sama s ním a nějakí cigáni, jeho rodina tam byla. [REDAKCE]: Musíš mluvit pravdu, nic víc, my po tobě přece nic špatného nechceme, my chceme aby si řekla pravdu, jak to bylo... To není, že bych tě naváděla, abych ti řekla tady to říkej... [REDAKCE] Já vím [REDAKCE]. Ty jsi starší, já tě chápu, já tě poslouchám... *nesrozumitelné*. [REDAKCE]: Musíš být v klidu, musíš koukat taky na to, že jsi těhotná... Tak dobrý, když se ti ozvou, oni asi pro tebe přijedou, nebo budou volat mně, tak se tam zastavíme spolu, a budeš říkat to samý, co si řekla mně, jo? [REDAKCE] Dobře.

124. Audiozáznamy na č.l. 297 poté zachycují hovory na linku 155. První hovor je ze dne 7. 6. 2022 v 19:08:18 hodin, volající [REDAKCE] z telefonního čísla [REDAKCE], na zraněnou kouká z okna. Druhý hovor ze stejného čísla je téhož dne v 19:10:13 hodin, volající je [REDAKCE], která volá přímo od zraněné.

125. Z ostatních důkazů nebyly soudem čerpány poznatky, které by mohly přispět k objasnění či rozhodnutí věci.

126. Soudem poté byly **zamítnuty návrh na doplnění dokazování výsledkem** [REDAKCE], matky obžalovaného, která měla komunikovat se svědkyní [REDAKCE], a které se měla tato svědkyně přiznat, že na policii nemluvila pravdu a byla k nepravdivé výpovědi donucena [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

██████████ a ██████████, výslechem ██████████, který na místě činu měl být svědkem komunikace mezi obžalovaným a ██████████ „po výskoku poškozené z okna“, výslechem ██████████, který komunikoval se svědkyní ██████████ a měl být svědkem komunikace této svědkyně a ██████████, která je zachycena na videu, které předložila obhajoba (pozn. soudu záznam na č.l. 52b), výslechem ██████████, který má být bývalý přítel svědkyně ██████████, který s ní měl bydlet v době, kdy u ní v nájmu bydlel obžalovaný s ██████████, a mohl by vyvrátit informace, které svědkyně ██████████ sdělovala ve své výpovědi v hlavním líčení. Zamítnut dále byl rovněž návrh na doplnění dokazování vyšetřením obžalovaného na polygrafu (detektoru lži).

127. Všechny uvedené návrhy jsou návrhy obžalovaného a ve všech případech jde o důkazy, které by dle odůvodnění návrhu měly prokázat pravdivost výpovědi obžalovaného, svědkyně ██████████ a svědkyně ██████████ v hlavním líčení (a současně tedy nepravdivost výpovědi svědkyně ██████████ z řízení přípravného). Na základě výsledků provedeného dokazování soud nicméně uzavřel, že k posouzení těchto otázek byl v hlavním líčení proveden dostatek důkazů. Všechny navržené důkazy tedy posoudil jako důkazy nadbytečné, neboť směřují k prokázání tvrzení, která již byla ostatními důkazy bez důvodných pochybností, prakticky s jistotou, vyvrácena.
128. Soud se poté v průběhu hlavního líčení (hlavní líčení dne 19. 7. 2023) musel vypořádat s žádostí obžalovaného o změnu ustanoveného obhájce, kterou obžalovaný odůvodnil tím, že k obhájci ztratil důvěru, neboť pokaždé, když po něm chce úkon nebo informace, tak to neudělá, dále když mu obžalovaný nebo jeho družka volá, tak telefon nezvedá. K tomu obhájce obžalovaného uvedl, že rovněž žádá o zproštění povinnosti obhajovat obžalovaného z důvodu narušení důvěry mezi ním a obžalovaným, a to z důvodu, že obžalovaný požádal o změnu obhájce z uváděných důvodů. Předseda senátu po posouzení obou žádostí uzavřel, že žádost obžalovaného je zcela nedůvodná a jím uváděné důvody nejsou způsobilé odůvodnit postup dle § 40 tr. řádu. Odůvodnění obžalovaného je nadto zcela nepřipadné, navíc v rozporu s dosavadní činností obhájce, jak tato vyplývá z obsahu spisu a z jeho vystupování v hlavním líčení.
129. Ustanovený obhájce je poté, oproti obhájci vykonávajícímu obhajobu na základě plné moci, jistě povinen snést v rámci obhajoby vyšší míru nevraživosti ze strany osoby, které byl coby obhájce ustanoven. Důvod pro zproštění obhajoby dle §40 tr. řádu musí být v takovém případě skutečně závažný, nelze připustit, aby takovým důvodem bylo pouze vyjádření obviněného, že není spokojen s činností obhájce, a že žádá, aby mu byl ustanoven obhájce jiný. V takovém případě by totiž snadno mohla nastat situace, že by obviněný nebyl spokojený s činností žádného obhájce a trestní řízení by tak mohlo být zcela paralyzováno. Proto předseda senátu žádostem obžalovaného a obhájce nevyhověl. Současně platí, že obžalovaný, resp. obviněný, si může v kterémkoliv stadiu trestního řízení obhájce zvolit na plnou moc. Je však nezbytné konstatovat, že i v takovém případě je ustanovený obhájce povinen v řízení činit úkony, které nesnesou odkladu, tj. mj. vykonávat obhajobu v již probíhajícím hlavním líčení.
130. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu se zásadou uvedenou v § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak jej vtělil do výrokové části rozsudku, když má za to, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se obžalovaný tohoto, v tzv. skutkové větě popsaného jednání, dopustil. Oproti podané obžalobě došlo na základě provedeného dokazování k dílčím úpravám skutkové věty, o čemž bude v podrobnostech pojednáno níže v odůvodnění. Tyto úpravy nicméně neměly vliv na právní posouzení jednání, pro které byl obžalovaný uznán vinným.

131. Obžalovaný je z tohoto jednání (v případě všech tří skutků, pro které na něj byla podána obžaloba) spolehlivě usvědčován výpovědí svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení, která byla soudem v hlavním líčení čtena podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu (body 71-92 odůvodnění) ve spojení s dalšími, dále uvedenými důkazy. Vzhledem k ostatním provedeným důkazům soud tuto výpověď posoudil jako pravdivou a v souladu s touto výpovědí dílčím způsobem v případě všech skutků upravil proti obžalobě skutkovou větu. Tento závěr opřel o následující zjištění.
132. Svědkyně [REDAKCE] vypovídala v přípravném řízení dvakrát v rozmezí jednoho měsíce, v podstatných bodech pokaždé shodně. Tato její výpověď je poté logická, bezrozporná a v souladu s dalšími důkazy. Její popis jednání obžalovaného a dalších skutečností je natolik podrobný, že i z tohoto důvodu považuje soud za vyloučené, že by si tuto výpověď vymyslela. Jak vyplývá z provedeného dokazování, výpověď [REDAKCE] z přípravného řízení dne 14. 6. 2022 nemohla být ovlivněna ani jakoukoliv medikací, o níž hovoří na videozáznamu doloženém obžalovaným (bod 122 odůvodnění, č.l. 52b). Svědkyni skutečně byla volána rychlá lékařská pomoc, ale k tomu došlo dne 8. 6. 2022 (bod 106 odůvodnění), tedy šest dní před jejím výsledkem.
133. Soud nepřehlédl, že s výpovědí [REDAKCE] z přípravného řízení korespondují věcné, daktyloskopické a genetické stopy, nalezené na místě činu (viz protokoly o ohledání místa činu, body 103, 104 odůvodnění, a odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie a genetika, body 108, 109 odůvodnění). [REDAKCE] v přípravném řízení mj. popsala, že obžalovaný dne 7. 6. 2022 v průběhu útoku [REDAKCE] „trefil“ zezadu do hlavy modrou skleničkou.
134. Modrá sklenička byla nalezena pod stolem v kuchyni bytu (stopa č. 8, fotografie č. 28 na č.l. 191 p.v., č. 17 na č.l. 193, č. 8 na č.l. 204 p.v.). Na této skleničce (stopa č. 8) byla zajištěna daktyloskopická stopa, shodná s otiskem prostředníku pravé ruky obžalovaného (viz odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie na č.l. 293-295). V hlavním líčení přitom ani obžalovaný, ani svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], nepopsali, že by obžalovaný s touto skleničkou manipuloval.
135. K tomuto důkazu dále přistupuje důkaz další, kdy na červeném plyšovém polštářku ve tvaru srdce (stopa č. 9), zajištěného rovněž pod stolem v kuchyni bytu, poblíž modré skleničky (fotografie č. 8 na č.l. 204 p.v., č. 20 na č.l. 206), byla odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č.l. 300-303) zjištěna velká červená skvrna v níž byla prokázána přítomnost lidské krve, přičemž u ní byla zjištěna shoda s profilem DNA [REDAKCE].
136. Zjištěné poranění temenní krajiny poškozené [REDAKCE] poté takovému úderu skleničkou odpovídá, byť znalkyně (č.l. 235-256, bod 99 odůvodnění) nedokázala vyloučit, že mohla být způsobena i pádem. V tomto směru je nicméně významné, že na stopě č. 9 - červeném plyšovém polštářku ve tvaru srdce, byla zjištěna krev [REDAKCE]. [REDAKCE], která se po pádu z okna do bytu již nevrátila, tak musela být poraněna již před pádem z okna, kdy rovněž tento závěr je zcela v souladu s výpovědí [REDAKCE] v přípravném řízení.
137. Jsou to tak mj. shora uvedené důkazy, které zcela korespondují s výpovědí svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení, kterou soud i z těchto důvodů považuje ze zcela pravdivou. Naopak, tyto důkazy vylučují pravdivost výpovědi obžalovaného, svědkyně [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení (podrobně níže v odůvodnění).
138. Svědkyně [REDAKCE], pokud by chtěla lživě obvinít obžalovaného z protiprávního jednání, k čemuž měla být dle své výpovědi v hlavním líčení donucena, by si poté jistě nevymyslela úder

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

(hození) poškozené do hlavy modrou skleničkou, která se rozbila. Přitom je to tato část popsaného útoku v její výpovědi z přípravného řízení, která zcela koresponduje s uvedenými důkazy.

139. Pravdivost výpovědi svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení je dále potvrzována zjištěními z protokolu o ohledání místa činu a navazujícího úředního záznamu s fotodokumentací výhledových možností v bytě (bod 104 odůvodnění), z nichž vyplývá, že z místa, kde svědkyně dle své výpovědi v době útoku obžalovaného na poškozenou [REDAKCE] stála (bod 87 odůvodnění), je vidět na okno v obývacím pokoji. Soud je přesvědčen, že svědkyně by nebyla schopna, pokud by chtěla lživě obvinít obžalovaného, vyfabulovat svoji výpověď do takových detailů.
140. Pravdivost výpovědi svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení je dále zásadním způsobem potvrzována audionahrávkou, zachycující její rozhovor se svědkyní [REDAKCE] dne 8. 6. 2022 v 9:54 hodin (bod 123 odůvodnění; č.l. 134). Na této audionahrávce je svědkyně [REDAKCE] zjevně velmi rozrušená, při popisu událostí předchozího dne pláče. Soud je přesvědčen o tom, že sdělení, zachycené v tomto audiozáznamu je zcela autentické, neovlivněné jinou osobou. Pro posouzení věci je dále podstatné, že v hlavních bodech svědkyně [REDAKCE] popisuje události předešlého dne shodně jako ve své výpovědi ze dne 14. 6. 2022. Tento audiozáznam telefonního hovoru poté dle názoru soudu lze použít jako důkaz v trestním řízení. Zájem na řádném objasnění této trestní věci významně převyšuje event. zájem svědkyně [REDAKCE] na ochranu jejího soukromí.
141. Pravdivost výpovědi svědkyně [REDAKCE] je dále potvrzována výpověďmi svědků [REDAKCE] (body 35-43 odůvodnění) a [REDAKCE] (bod 63 odůvodnění), kdy oba tito svědci v hlavním líčení popsali, co jim sdělila [REDAKCE] o chování obžalovaného vůči [REDAKCE] ve shodě s výpovědí této svědkyně z přípravného řízení.
142. Pravdivost výpovědi [REDAKCE] z přípravného řízení dne 13. 7. 2022 (blíže viz body 88-92 odůvodnění), v níž dále popsala, jakým způsobem byla ovlivňována ze strany rodiny obžalovaného s cílem obžalovaného vyvinít, je dále potvrzována mj. úředním záznamem policie ze dne 1. 7. 2022 (bod 100 odůvodnění, č.l. 37-38) z něhož vyplývá, že toho dne ve 12 hodin se svědkyně [REDAKCE] nacházela před budovou Policie ČR, Územní odbor Most, a že svědkyně byla rozrušená a při komunikaci s policistou „brečela“, ve spojení s otiskem podacího razítka na dopisu, adresovaném soudkyni Okresního soudu v Mostě (soud, kde bylo rozhodováno o vazbě obžalovaného) Mgr. Petře Staré (bod 101 odůvodnění, č.l. 47-49), který byl předán poštovní přepravě stejného dne, tj. 1. 7. 2022. Soud nepochybuje o tom, že tento dopis neobsahuje text psaný svědkyní [REDAKCE], nepochybuje ani o tom, že vznikl v době, kdy svědkyně [REDAKCE] byla ve společnosti rodiny obžalované, zcela zjevně proti své vůli (viz popis událostí podaný ve výpovědi svědkyně, body 90-92 odůvodnění). Dle názoru soudu neexistuje jakýkoliv logický důvod, proč by svědkyně z místa svého tehdejšího bydliště (Chomutov, viz bod 88 odůvodnění) měla sama, dobrovolně, jet do Mostu podat dopis na poštu, nadto zaplatit vyšší, než základní poštovné (dopis byl podán s příznakem D+1, prioritní doručení) a následně tamtéž jít na policii. Nedobrovolnost jejího pobytu u rodiny obžalovaného ostatně svědkyně mimoděk potvrdila i v hlavním líčení, když k výslovnému dotazu, zda s tím (s pobytem u rodiny obžalovaného a převozy motorovými vozidly) souhlasila, vypověděla pouze: „alespoň jsem dostala příležitost omluvit se [REDAKCE]“ (bod 70 odůvodnění).
143. Odůvodnění změny výpovědi v hlavním líčení ze strany svědkyně [REDAKCE] (oproti výpovědím v přípravném řízení) je poté zcela nelogické, odporující ostatním provedeným důkazům. Soud v této souvislosti opakuje, že svědkyně byla v přípravném řízení vyslechnuta

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

dvakrát v rozmezí jednoho měsíce. V obou těchto výpovědích setrvala na verzi události, jak je popsána v obžalobě, resp. ve skutkové větě rozsudku (ve své druhé výpovědi potvrdila pravdivost výpovědi první), přičemž tento popis je v souladu mj. s obsahem telefonátu dne 8. 6. 2022 mezi touto svědkyní a svědkyní [REDAKCE]. Současně podrobně popsala, jakým způsobem vznikla nahrávka, doložená obžalovaným (č.l. 52b), přičemž tento popis zcela koresponduje s dalšími důkazy založenými ve spisu (úřední záznam na č.l. 37-38, resp. bod 100 odůvodnění, datum podání dopisu adresovanému Okresnímu soudu v Mostě, bod 101 odůvodnění). Popsala rovněž, jakým způsobem vznikl tento dopis, tedy že jej nese-psala a k jeho podpisu byla fakticky donucena. Její popis pokusu o ovlivnění její výpovědi ze strany rodiny obžalovaného proto soud považuje za zcela věrohodný a pravdivý.

144. V této souvislosti je dále podstatné, že i další svědci vypověděli, že byli před svojí výpovědí před soudem nejméně kontaktováni matkou obžalovaného [REDAKCE] (srovnej zejména výpověď svědkyně [REDAKCE], zejména bod 56 odůvodnění). V tomto směru soud poukazuje i na část výpovědi svědkyně [REDAKCE] v závěru jejího výsledku v hlavním líčení, v níž se v podstatě spontánně omlouvala obžalovanému, že ona musí vypovídat pravdu, má dvě děti, nenechá se zavírat. Tak by svědkyně jistě nečinila, pokud by její výpověď nebyla ovlivňována ve prospěch obžalovaného, neboť v takovém případě by pro toto sdělení nebyl žádný důvod.

145. Pokud svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení dále popsala, že byla přinucena podepsat dopis adresovaný soudu, a je současně nepochybné, že tento nátlak ze strany rodiny obžalovaného, kterému byla podrobena, vyvrcholil dne 1. 7. 2022, kdy byla rodinou obžalovaného mj. odvezena na služebnu Policie ČR, Územní odbor Most (viz bod 100 odůvodnění), soud opakuje, že dopis, adresovaný „soudkyni Mgr. Staré“ byl k poštovní přepravě předán téhož dne, tj. rovněž 1. 7. 2022.

146. Obsah tohoto dopisu (vyvíňování obžalovaného) poté odpovídá výpovědi této svědkyně z přípravného řízení, kdy popisovala, kdo jej vytvořil a jak byla k jeho podepsání donucena (viz body 88 – 92 odůvodnění), stejně tak datum jeho odeslání. Soud nepochybuje o tom, že dopis nese-psala svědkyně [REDAKCE], a že vznik tohoto dopisu iniciovala rodina obžalovaného, s největší pravděpodobností jeho matka [REDAKCE]. Ostatně, vzhledem k obsahu výpovědi svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení, která se nadto v podstatných bodech neshoduje s obsahem dopisu, a s přihlédnutím k jejímu projevu v hlavním líčení a formulacím, použitým v dopisu, je soud přesvědčen, že svědkyně by nebyla schopna tento dopis sama sepsat.

147. Tvzení svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení, že byla k výpovědi dne 14. 6. 2022 donucena [REDAKCE] a [REDAKCE] je poté v rozporu mj. s výpověďmi jmenovaných osob, toto vysvětlení je neuvěřitelné i z dalších důvodů. Je třeba zopakovat, že svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení vypovídala dvakrát, v rozmezí jednoho měsíce. V případě druhého výsledku již jednak nežila s [REDAKCE], ve své výpovědi uvedla, že s ním, ani se [REDAKCE], dále nebyla v žádném kontaktu. Stejně tak mohla být ze strany těchto osob k výpovědi donucena. Její strohé vyjádření, že „*V případě té druhé výpovědi jí volala ta [REDAKCE] a říkala jí, aby takhle vypověděla. [REDAKCE] ukradla peníze tomu [REDAKCE] a ten chtěl ty peníze zpátky.*“, je poté zcela absurdní, nelogické a neuvěřitelné, v takto popsaném případě nelze vůbec hovořit o donucení. K tomu soud doplňuje, že ani v této otázce nevypověděli obžalovaný, svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] v hlavním líčení shodně. Verzi o návodu ze strany [REDAKCE] z důvodu prozrazení její údajně nevěry nadto odmítl jako nepravdivou i její manžel, svědek [REDAKCE].

148. To, že by svědkyně [REDAKCE] měla být k výpovědi proti obžalovanému v přípravném řízení, a v telefonním hovoru se svědkyní [REDAKCE] (bod 123 odůvodnění), donucena svým tehdejší

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

partnerem [REDAKCE], který jí proto měl mj. fyzicky napadnout, zbít, považuje soud za vyloučené i vzhledem k časovému sledu událostí dne 8. 6. 2022. Dne 8. 6. 2022 v 9:54 hodin proběhl telefonát mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] (č.l. 134; bod 123 odůvodnění). Nedávalo by žádný smysl, aby [REDAKCE] bitím donutil [REDAKCE] ke sdělení, jehož obsah je zachycen v uvedené audionahrávce. V takovém případě by totiž postačovalo, aby [REDAKCE] tyto skutečnosti sdělila policii a hovor s [REDAKCE] by byl zcela nadbytečný. Soud je přitom přesvědčen, že tato nahrávka obsahuje spontánní, ničím neovlivněný popis událostí předchozího dne, čemuž odpovídá i projev [REDAKCE] v téže audionahrávce. Nadto, bezprostředně po tomto telefonátu, v 10:06 hodin, je ke svědkyni [REDAKCE] z důvodu jejího rozrušení volána rychlá lékařská pomoc (bod 106 odůvodnění; č.l. 262). Jakékoliv poznatky o případném napadání ze strany jejího druhá záznam o výjezdu neobsahuje. Ostatně lze si jen stěží představit, že [REDAKCE], pokud by měl bitím přinutit [REDAKCE] aby do telefonu [REDAKCE] sdělovala nepravdy ohledně obžalovaného (což je samo o sobě zcela nelogické), následně přivolá [REDAKCE] rychlou lékařskou pomoc. Na okraj soud poznamenává, že téhož dne v 11:28 hodin byla [REDAKCE] vyslechnuta na úřední záznam dle § 158 tr. řádu (č.l. 114-119), kdy v souvislosti s touto výpovědí spis neobsahuje jakékoliv poznatky ohledně případného negativního působení [REDAKCE], příp. [REDAKCE], na svědkyni [REDAKCE]. Soud pro úplnost doplňuje, že uvedený sled událostí je rovněž v rozporu s popisem tohoto dne na videozáznamu, doloženém v přípravném řízení obžalovaným ((bod 122 odůvodnění, č.l. 52b).

149. Tento videozáznam, resp. v něm zachycené sdělení [REDAKCE], je poté dle názoru soudu zcela strojený, sdělení svědkyně je zcela zinscenováno. O tom svědčí už samotný projev [REDAKCE] na tomto záznamu, který je mechanický, naprosto bez emocí. [REDAKCE] v tomto záznamu nadto popisuje události dne 7. 6. 2022 zcela odlišně od její výpovědi v hlavním líčení, když v záznamu hovoří o tom, že [REDAKCE] uklouzla při mytí oken, a to měla být příčina jejího pádu. Tuto verzi svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení zcela pominula. V hlavním líčení tato svědkyně, svědkyně [REDAKCE] i obžalovaný odůvodňovali pád z okna tím, že [REDAKCE] z okna vyskočila. Je zcela zjevné, že verze s vyskočením z okna je reakcí na skutečnost, že vyšetřováním bylo zjištěno, že k mytí oken v bytě objektivně nedošlo (viz protokoly o ohledání místa činu; body 103 a 104 odůvodnění) a tato verze tak začala být pro obžalovaného, resp. osobu, která zcela zjevně musela mít vliv na jeho výpověď a na výpovědi dalších osob, neudržitelná. Tento videozáznam je tak paradoxně usvědčujícím důkazem, nadto důkazem, svědčícím o tom, že v průběhu trestního řízení docházelo ze strany osob blízkých obžalovanému (obžalovaný byl v té době ve výkonu trestu odnětí svobody) k ovlivňování svědků, a to ve prospěch obžalovaného. Soud dále zdůrazňuje a opakuje, že v čase 00:00:01 záznamu [REDAKCE] zjevně navazuje oční kontakt s osobou, která jí nahrává a musí tak vědět, že její sdělení je zaznamenáváno. Pokud v hlavním líčení vypověděla, že ani nevěděla, že ji nahrávají (bod 70 odůvodnění) je i v této části její výpověď v hlavním líčení lživá. Z výpovědi z přípravného řízení svědkyně přitom zřetelně vyplývá, že o tom, že je její projev nahráván na mobilní telefon, věděla (bod 90 odůvodnění).

150. Soud naopak neuvěřil výpovědím obžalovaného (body 2-14 odůvodnění), svědkyně [REDAKCE] (body 15-31 odůvodnění) a svědkyně [REDAKCE] (body 65-70, 93-94 odůvodnění) v hlavním líčení. Byl to právě obžalovaný a uvedená svědkyně, kteří byli dne 7. 6. 2022 přítomni v bytě v [REDAKCE]. Logicky tak museli vnímat shodně průběh celého dne, zejména kdy jednotlivé osoby do bytu přišly, pokud někdo přes den odešel, tak kam, z jakého důvodu, a kdy se vrátil, a zejména průběh konfliktu mezi obžalovaným a [REDAKCE], a důvod jeho vzniku. Uvedené výpovědi se nicméně v částech, v nichž

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

se vztahují k projednávané věci, neshodují. Jediné, co obžalovaný a uvedené svědkyně vypověděli shodně bylo, že obžalovaný [REDAKCE] z okna nevystřčil, přičemž z výpovědí bylo patrné, že na tomto všechny uvedené osoby lpěli, místy až nelogicky i v částech jejich výpovědí, v nichž vypovídali k jiným skutečnostem. Výpovědi naopak obsahují zásadní, nelogické a nijak nevysvětlitelné odlišnosti ve všech ostatních zmiňovaných oblastech, v tomto směru porovnej mj. body 4-8 odůvodnění (obžalovaný), body 15-17, 19-20, 25, 29 a 31 odůvodnění (svědkyně [REDAKCE]) a bod 68 odůvodnění (svědkyně [REDAKCE]). Svědkyně [REDAKCE] vypovídala odlišně dokonce i v rámci své výpovědi, když popsala nejméně dvě zásadně rozdílné verze průběhu odpoledne dne 7. 6. 2022 (porovnej body 15-16, 17, 19 a 31 odůvodnění).

151. Oproti konzistentní opakované výpovědi svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení tak stojí několik více či méně neuvěřitelných verzí, prezentovaných obžalovaným, [REDAKCE] v hlavním líčení, v dopisech adresovaných obžalovanému do výkonu trestu odnětí svobody, a lékařskému personálu při příjmu do nemocnice, dále potom [REDAKCE] v hlavním líčení. Jejich společným jmenovatelem je absence jakýchkoliv shod při popisu průběhu odpoledne 7. 6. 2022. Teprve při hlavním líčení se obžalovaný a uvedené svědkyně „shodli“ v tom, že [REDAKCE] z okna vyskočila sama, nicméně každý z nich vypovídal odlišně ohledně dalších podstatných skutečností, zejména kde byl v tu chvíli obžalovaný, jaký byl průběh odpoledne, resp. večera do tohoto okamžiku a jak se obžalovaný choval následně (tedy po pádu [REDAKCE] z okna).
152. V dopisech, které psala [REDAKCE] obžalovanému do výkonu trestu odnětí svobody (bod 118 odůvodnění; č.l. 454-456), které doložil soudu jako důkaz obžalovaný, nadto tato svědkyně uvedla další verzi důvodu svého pádu z okna, když obžalovanému píše, že z okna vypadla, *protože ho nezavřela, ... proč jen dělala ty záclony...* O záclonách ani nezavření okna ale svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vůbec nehovořila. V případě těchto dopisů se poté neuplatní ani její zdůvodnění, že o tom, že vyskočila z okna, nechtěla hovořit, protože se bála, že jí budou mít lékaři a policisté za blázna a nechtěla přijít o děti. Obžalovaný, svědkyně [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděli, že obžalovaný věděl od samého počátku o tom, že [REDAKCE] z okna sama vyskočila. Tvrzení [REDAKCE] v dopisech obžalovanému tak nedává žádný smysl. Jediné možné vysvětlení obsahu těchto dopisů je, že jde o dopisy vytvořené účelově s cílem vyvinít obžalovaného.
153. [REDAKCE] tedy nejprve odůvodňovala svůj pád neopatrností při mytí oken (viz mj. lékařské zprávy; bod 106 odůvodnění), a že poté, kdy tato verze událostí byla policií ještě v přípravném řízení vyvrácena, to byl obžalovaný, kdo přišel v hlavním líčení s verzí skoku z okna. Naprostá nevěrohodnost obhajoby je poté potvrzena tím, že [REDAKCE] jako jediná ve své výpovědi v hlavním líčení vypověděla, že před skokem z okna myla jeho rám (!), nadto pouze v místnosti, z jejíhož okna měla následně vyskočit. Mytí oken, resp. rámu oken, nezmínil ani obžalovaný, ani svědkyně [REDAKCE] (a to ani v hlavním líčení!), taková skutečnost je současně zcela v rozporu se zjištěními z protokolu o ohledání místa činu.
154. Soud je přesvědčen, že pokud by uvedené osoby, tj. obžalovaný a svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] vypovídaly v hlavním líčení pravdivě, jejich výpovědi by se musely shodovat alespoň v podstatných bodech (kdo v jaký čas přišel do bytu, co se dělo po jeho příchodu, jak vznikl konflikt mezi obžalovaným a [REDAKCE], jak konflikt probíhal, kde byl obžalovaný v okamžiku pádu [REDAKCE] z okna, jak se jednotlivé osoby chovaly po pádu [REDAKCE] z okna). Tak tomu v projednávaném případě není. Ve výpovědích těchto osob jsou extrémní rozpory, které ve svém důsledku vedly soud, po zohlednění ostatních

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

skutečností, že jak obžalovaný, tak obě uvedené svědkyně, v hlavním líčení pravdivě nevypovídali.

155. K tomu soud doplňuje, že svědkyně [REDAKCE] mj. popsala, jak dne 7. 6. 2022, poté, kdy přišli s obžalovaným domů, dala obžalovanému najíst a začala uklízet (mýt rámy oken), a že obžalovaný se rozčílil proto, že jejich mladší dcera shodila ze stolu skleničku. Na druhou stranu vypověděla, že ona sama, byla nepořádná, nemohla se postarat o svoje děti, obžalovaný pečoval o domácnost tak, že ani nechtěl chodit do práce. Toto je pouze jeden z extrémních vnitřních rozporů, které výpověď svědkyně obsahuje.
156. Svědkyně [REDAKCE] se dále zcela zjevně snažila obžalovaného popsat jako vzorného partnera, který se staral o svoji rodinu a nedostatky na straně svědkyně měly být příčinou jeho nespokojenosti, která měla vést až k jeho tvrzeným výhrůzkám odchodem ze společné domácnosti. Toto je opět v rozporu s výpovědí samotného obžalovaného, který popsal, že stále zaměstnání neměl, přičemž jako důvod neuvedl, že by pečoval o rodinu. Ostatně v takovém případě by nedávalo smysl ani tvrzení, že hádka dne 7. 6. 2022 vznikla z důvodu nepořádku v bytě (tvrzení obžalovaného), resp. shozené skleničky (tvrzení svědkyně [REDAKCE]).
157. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je poté v rozporu i s dalšími důkazy. Z fotografií, pořízených v rámci ohledání místa činu dne 7. 6. 2022 (protokol o ohledání místa činu na č.l. 185-198, č.l. 199-209) zřetelně vyplývá, že rámy i parapet okna v obývacím pokoji v bytě v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] jsou, pokud jde o míru jejich čistoty, uklízením zcela nedotčené (srovnej fotografie č. 33 na č.l. 189, č. 32 na č.l. 190, č. 37 na č.l. 194, č. 13-18 na č.l. 205 p.v. - 206). Soud je i na základě tohoto důkazu zcela přesvědčen o tom, že k jakémukoliv úklidu spočívajícím v mytí parapetů a okenních rámu, jak jej popsala svědkyně [REDAKCE], dne 7. 6. 2022 nedošlo.
158. Svědkyně [REDAKCE] poté mj. vypověděla, že jí obžalovaný nikdy netýral, nemlátil. Paradoxně sám obžalovaný ale připustil, že [REDAKCE] opakovaně fyzicky napadl, byť ve své výpovědi uváděl, že pouze fackami. Skutečnost, že se obžalovaný choval k [REDAKCE] způsobem, zcela odporujícím běžným společenským normám, dále potvrdili mj. svědci [REDAKCE] (a to i v hlavním líčení), tuto skutečnost ostatně připustila i matka obžalovaného [REDAKCE] ve zprávě zaslané [REDAKCE] (viz bod 102 odůvodnění).
159. Svědkyně [REDAKCE] dále vypověděla, že neví o tom, že by obžalovaný užíval návykové látky. I tuto skutečnost nicméně připustil obžalovaný ve své výpovědi, tedy že návykové látky užíval. Naopak, nikdo ze svědků, ani svědkyně [REDAKCE], nevypověděl, že by jmenovaná byla uživatelkou návykových látek. Tuto konstrukci zmiňoval ve své výpovědi pouze obžalovaný. Naopak to je obžalovaný, kdo má dle přestupkové a trestní minulosti zjevně bohatou zkušenost s návykovými látkami.
160. Nelogická je i vyjádřená obava svědkyně [REDAKCE] o ztrátu dětí, pokud vypověděla, že jí její sestra [REDAKCE] vyhrožovala jejich odebráním (pokud nebude lživě vypovídat proti obžalovanému). Svědkyně vypověděla, že její děti byly po pádu z okna u tchyně [REDAKCE], a že s tchyní telefonovala z nemocnice ještě před návštěvou její sestry, který jí měla následně přinutit vypovídat nepravdivě právě pohrůzkou odebrání dětí. Pokud svědkyně telefonovala

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

s tchyní, jistě musela vědět, že její děti jsou právě u tchyně. Ani akcentace její obavy o ztrátu dětí v důsledku výhrůžek její sestry tak dle názoru soudu i z tohoto důvodu nemůže obstát.

161. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] poté shodně vypověděli, že [REDACTED] před obžalovaným utíkala opakovaně, a to buď ke své sestře [REDACTED], nebo k matce [REDACTED]. Tak by [REDACTED] jistě nečinila, pokud by měla se svojí biologickou rodinou (sestrou a matkou) tak špatné vztahy, jak popsala ve své výpovědi v hlavním líčení. I tyto skutečnosti tak významně relativizují obhajobu obžalovaného a výpovědi svědků, kteří se jej snažili v hlavním líčení vyvinít.
162. Soud je poté přesvědčen, že svědci [REDACTED] a [REDACTED] (výpověď v přípravném řízení) by nebyli schopni lživě vykonstruovat tak složitý příběh o vztahu [REDACTED] a obžalovaného, který z jejich výpovědí vyplynul. Je třeba zopakovat a zdůraznit, že v podstatných bodech se výpovědi uvedených svědků shodují, nadto vykazují shodu (a jsou tak dále podpořeny) s dalšími, v hlavním líčení provedenými důkazy.
163. Na závěry soudu o vině obžalovaného poté nemohly mít vliv ani výpovědi svědků [REDACTED]. Výpovědi těchto svědků, kteří přitom události po pádu [REDACTED] z okna sledovali společně, se natolik odlišovaly, že soud i v jejich případě musel uzavřít, že nevypovídali pravdivě. Výpovědi těchto svědků jsou dále v rozporu i se záznamy volání na linku 155 (bod 124 odůvodnění). Z jejich výpovědí v hlavním líčení soud nabyt dojmu, že se snaží neuškodit obžalovanému, nicméně, soud opakuje, jejich výpovědi se natolik odlišovaly, a to i v podstatných bodech, že jim soud neuvěřil. Soud v této souvislosti akcentuje, že svědek [REDACTED] vypověděl, že obžalovaný poté, kdy přišel k [REDACTED] před dům, nic neříkal a svědek chování obžalovaného nezaznamenal. Stejně chování obžalovaného popsala svědkyně [REDACTED]. Tato tvrzení jsou jen stěží uvěřitelná. Soud si nedokáže představit jako možné, že by obžalovaný, poté kdy přišel ke své partnerce, která dle jeho výpovědi měla sama vyskočit z okna, nic neříkal. Nadto svědkyně [REDACTED] vypověděla, že obžalovaný přišel k poškozené pod okno asi až po 10 – 15 minutách, na čemž setrvala i poté, kdy byla upozorněna, že to je poměrně dlouhý časový úsek. Její výpověď v části, kdy vypověděla, že obžalovaný přiběhl za poškozenou a snažil se jí dávat první pomoc, z tohoto důvodu nedává žádný smysl. Obžalovaný byl v době pádu [REDACTED] z okna v bytě a o jejím pádu z okna věděl. Pokud podle svědkyně [REDACTED] přišel dolů pod okno domu (na místo dopadu) po 10 - 15 minutách, nejedná se dle názoru soudu o poskytování první pomoci, ať už by se obžalovaný k [REDACTED] v tomto okamžiku choval jakkoliv. Ostatně, jakkoliv tito svědci uváděli, že se obžalovaný snažil [REDACTED] poskytnout pod oknem první pomoc (svědkyně [REDACTED]), resp. že se jí snažil pomoci (svědek [REDACTED]), oba jeho chování ve vztahu k poškozené na místě popsali pouze tak, že se poškozenou snažil zvednout (za paži nahoru). I takto popsané chování poskytnutí první pomoci fakticky vylučuje a současně je částečně v souladu s výpovědí svědkyně [REDACTED] z přípravného řízení.
164. Pokud poté měla [REDACTED] viditelně zlomenou nohu (viz výpověď [REDACTED] v přípravném řízení, bod 81 odůvodnění), neodpovídá takové chování obžalovaného ani z tohoto důvodu poskytování první pomoc, naopak odpovídá popisu chování obžalovaného, podaného svědkyní [REDACTED] v přípravném řízení (viz bod 82 odůvodnění). Obžalovaný se zjevně snažil [REDACTED] dostat z místa, kde mohlo vyjít (a také vyšlo) najevo jeho protiprávní jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

165. Charakter a rozsah zranění způsobených poškozené [REDAKCE] byl poté spolehlivě zjištěn ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracovaného znalkyní MUDr. Andreou Vlčkovou, resp. z jejího výsledku v hlavním líčení (viz bod 99 odůvodnění).
166. Pokud jde o **právní posouzení** jednání obžalovaného, vyjádřeného ve skutkové větě rozsudku, obžalovaný tímto jednáním naplnil pod bodem 1) všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, když týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, pod bodem 2) všechny znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, když jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, a pod bodem 3) všechny znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e), písm. f) tr. zákoníku, když jiného pod pohrůžkou jiné těžké újmy nutil k tomu, aby něco opominul, a spáchal takový čin na těhotné ženě a na svědkovi.
167. Žádný z těchto trestných činů není trestným činem, k jehož stíhání by bylo třeba souhlasu poškozeného ve smyslu § 163 odst. 1 tr. řádu.
168. V případě jednání pod bodem 1) tzv. skutkové věty bylo provedeným dokazováním zjištěno, že poškozená [REDAKCE] byla v době protiprávního jednání osobou blízkou obžalovaného, je matka dvou dětí obžalovaného a obývala s ním coby jeho družka společnou domácnost. Jednání obžalovaného popsané ve skutkové větě jednoznačně naplňuje obsah pojmu týrání, kdy obžalovaný se vůči této poškozené v popsaném období opakovaně dopouštěl fyzického násilí, týral ji i psychicky (nadávky, nedůvodné obviňování z nevěry), což bylo dále umocněno tím, že takto jednal i v přítomnosti jejich dětí. Období čtyř měsíců poté je delší dobou ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení, což je dále umocňováno intenzitou protiprávního jednání obžalovaného vůči této poškozené, kdy v případě takto závažného týrání by pro naplnění tohoto znaku skutkové podstaty postačovalo i jednání trvající kratší dobu. V případě tohoto trestného činu obžalovaný jednal nepochybně v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve vztahu k základní i kvalifikované skutkové podstatě, když věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, a tento zájem porušil.
169. Pokud jde o jednání pod bodem 2) tzv. skutkové věty, podle § 122 odst. 2 tr. zákoníku je těžkou újmou na zdraví vážná porucha zdraví a za splnění této podmínky delší dobu trvající porucha zdraví (§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku). Stabilní zlomenina 1. bederního obratle, nestabilní kompresivní zlomenina 3. obratle s mírným posunem do páteřního kanálku a zlomeniny pravostranných výběžků 1. – 5. obratle nepochybně jsou vážnou poruchou zdraví. Způsob a doba léčení ve spojení s omezeními, která musela poškozená snášet, jak jsou tyto popsány ve znaleckém posudku MUDr. Vlčkové a vtěleny do tzv. skutkové věty, poté nepochybně představují delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu citovaného zákonného ustanovení. Rovněž v tomto případě obžalovaný jednal v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, a tento zájem porušil. V případě shoení osoby z výšky 6,5 metru nepřichází jiný závěr v úvahu.
170. Soud poté ve shodě s návrhem státního zástupce dospěl k závěru, že není na místě toto jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako pokus vždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku. Tento závěr je odůvodněn jednak zjištěními učiněnými ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (bod 99 odůvodnění), z něhož vyplynula mj. ta skutečnost, že i když pády z výšky 6,5 metru mohou končit smrtí, zpravidla smrtí končí pád z takové poměrně malé výšky u osob vyššího věku, kde jsou již podstatné chorobné změny, kdy orgány takových osob jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

v důsledku těchto změn náchylnější k úrazovým změnám. Znalkyně si poté nevybavila, žádné úmrtí u pádu z takové výšky u mladé osoby. V posuzovaném případě se znalkyně nedomnívá, že by poškozená byla v důsledku takového pádu bezprostředně ohrožena na životě. K tomu přistupuje další skutečnost, a to, že na základě provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že na straně obžalovaného nebyl dán úmysl usmrtit poškozenou [REDAKCE]. To vyplývá mj. z jeho chování před vystrčením poškozené z okna bytu, tak po něm.

171. Pokud poté jde o jednání pod bodem 3) tzv. skutkové věty, i v tomto případě obžalovaný jednal v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve vztahu k základní i kvalifikovaným skutkovým podstatám, když věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, a tento zájem porušil. Obžalovaný poté měl dle výsledků provedeného dokazování vědomost o graviditě [REDAKCE], současně věděl, že tato svědkyně byla přítomna jeho jednání popsaném pod bodem 2) tzv. skutkové věty. Výhrůžky smrti poté nepochybně jsou pohrůžkou jiné těžké újmy, tyto měly [REDAKCE] odradit od podání svědecké výpovědi (přinutit ji, aby podání výpovědi opominula).
172. Dle výsledků provedeného dokazování spáchal obžalovaný uvedené trestné činy ve vícečinném souběhu. Ve vztahu ke všem spáchaným deliktům lze potom jednání obžalovaného označit za škodlivé tak, jak to má na mysli ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku a nepostačí uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Škodlivost jednání soud spatřuje mj. v mnohosti trestných činů, které obžalovaný svým jednáním spáchal, v následcích těchto trestných činů, v postoji obžalovaného ke způsobeným následkům a ve skutečnosti, že obžalovaný byl již v minulosti opakovaně soudně trestán. Nebyla poté zjištěna žádná skutečnost, která by vylučovala trestní odpovědnost obžalovaného.
173. K **osobě obžalovaného** bylo soudem zjištěno, že byl opakovaně, celkem sedmkrát soudně trestán pro různorodou trestnou činnost (viz bod 113 odůvodnění). Obžalovaný již byl opakovaně ve výkonu trestu odnětí svobody, který naposledy vykonal dne 14. 3. 2018. V době konání hlavního líčení je obžalovaný opět ve výkonu trestu odnětí svobody, dle výpisu z centrální evidence vězňených osob připadá plánovaný konec věznění na 30. 10. 2023. Obžalovaný má rovněž zápis v opisu z evidence přestupků (bod 114 odůvodnění). Dle výsledků provedeného dokazování poté obžalovaný před nástupem aktuálního trestu odnětí svobody neměl stále zaměstnání, jeho tvrzení o výdělku 16 – 18 000 Kč měsíčně považuje soud za vyvrácené. Obžalovaný byl zjevně nejméně občasným uživatelem návykových látek, což vyplývá z výpovědi svědkyně [REDAKCE] z přípravného řízení a dále z výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Nelze v této souvislosti přehlédnout, že prozatím poslední odsouzení obžalovaného je odsouzení pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku (bod 119 odůvodnění), a že přestupek, který je vykazován v opisu z evidence přestupků obžalovaného spočíval v neoprávněném přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu (bod 114 odůvodnění).
174. Při **úvaze o druhu trestu a jeho výměře** vycházel soud z ustanovení § 38 tr. zákoníku, přičemž přihlédl ke všem okolnostem uvedeným v ustanovení § 39 tr. zákoníku, zejména k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k poměrům obžalovaného, k dosavadnímu způsobu jeho života a k možnosti jeho nápravy.
175. Význam chráněných zájmů, které byly činy obžalovaného dotčeny, soud považuje za vysoký, a to zejména v případě zvláště závažného zločinu ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, který je v posuzovaném případě vůdčí právní kvalifikací. Tato skutečnost vyplývá již ze

systematického zařazení tohoto trestného činu ve zvláštní části tr. zákoníku (Hlava I., Díl 2). Způsoby provedení činů soud považuje za zavrženíhodné. Obžalovaný se ve všech případech dopustil trestných činů vůči ženám, nadto významně méně fyzicky vybaveným, než obžalovaný. Obžalovaný měl jak nad [REDAKCE], tak nad [REDAKCE], fakticky absolutní fyzickou převahu. Obžalovaný v době, kdy na poškozenou [REDAKCE] opakovaně útočil, vážil 110 kg (bod 105 odůvodnění). Jak [REDAKCE], tak [REDAKCE], jsou oproti tomu drobné postavy, hubené, dle odhadu soudu s tělesnou hmotností nepřevyšující 50 kg. Následky činu obžalovaného jsou poté spolehlivě zachyceny ve znaleckém posudku MUDr. Andrey Vlčkové (viz bod 99 odůvodnění). V této souvislosti soud poukazuje na skutečnost, že poškozená [REDAKCE] bude mít již natrvalo v zádech voperovánu kovovou dlahu, která jí, byť nijak zásadně, již navždy bude způsobovat omezení spočívající v omezení pohyblivosti páteře.

176. Pokud poté jde o okolnosti, za kterých byly činy spáchány, je třeba zdůraznit, že se tak stalo z malicherných pohnutek. Soud na základě provedení dokazování dospěl k závěru, že poškozená [REDAKCE] (skutek pod bodem 1 a 2) se na vzniku konfliktů s obžalovaným nijak nepodílela. Stejný závěr lze učinit i v případě poškozené [REDAKCE] (skutek pod bodem 3). Obžalovaný je zcela zjevně osobou mající sklony k páčání trestné činnosti, a to i násilného charakteru. Od roku 2014 byl obžalovaný celkem 3,5 roku ve výkonu trestu odnětí svobody, přesto se i nadále dopouští protiprávního jednání, když i z tohoto důvodu je zjevné, že na obžalovaného vykonané tresty odnětí svobody neměly v podstatě jakýkoliv vliv v tom směru, aby se nadále závadové jednání nedopouštěl. Možnosti nápravy obžalovaného soud i z tohoto důvodu hodnotí jako ztížené.
177. Na straně obžalovaného poté nebyly shledány jakékoliv polehčující okolnosti, jak jsou tyto uvedeny v § 41 tr. zákoníku. Pokud jde o okolnosti přitěžující, při zohlednění ustanovení § 39 odst. 5 tr. zákoníku obžalovaný spáchal trestný čin z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky [§ 42 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku], kdy tuto okolnost soud spatřuje v důvodech násilného jednání obžalovaného vůči [REDAKCE], kterými měly být její „nepořádnost“ a domnělá nevěra, obžalovaný spáchal více trestných činů [§ 42 odst. 1 písm. n) tr. zákoníku] a byl již pro trestný čin odsouzen [§ 42 odst. 1 písm. p) tr. zákoníku].
178. Obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 25. 5. 2015, č.j. 4 T 46/2014-306, který ve vztahu k obžalovanému nabyt právní moci dne 14. 7. 2015, uznán vinným pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (blíže viz bod 120 odůvodnění). Za to byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, který vykonal dne 14. 3. 2018.
179. Podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku soud může pachateli, který znovu spáchal zvlášť závažný zločin, ač již byl pro takový nebo jiný zvlášť závažný zločin potrestán, uložit trest v horní polovině trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoně, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu. Podmínkou takového postupu je, že závažnost zvlášť závažného zločinu je vzhledem k takové recidivě a ostatním okolnostem případu vysoká nebo možnost nápravy pachatele je ztížena. V této souvislosti je podstatné, že v nadepsané trestní věci byl obžalovaný uznán vinným pro tři trestné činy, z toho dva zločiny a jeden zvlášť závažný zločin (§ 14 tr. zákoníku), a že ve všech případech jde o trestné činy násilného charakteru. Podmínky ustanovení § 59 odst. 1 tr. zákoníku jsou tak v posuzovaném případě naplněny.
180. Podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný;

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

jde-li o vícečinný souběh většího počtu trestných činů, může soud pachateli uložit trest odnětí svobody v rámci trestní sazby, jejíž horní hranice se zvyšuje o jednu třetinu. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

181. V uvedených souvislostech je dále podstatné, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný uznán vinným pro přečin ohrožení návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil dne 4. 12. 2020 (bod 119 odůvodnění).
182. Obžalovanému byl proto podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, první věty za středníkem a § 59 odst. 1 tr. zákoníku ukládán souhrnný trest. Vůdčí právní kvalifikací je v posuzovaném případě zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle 145 odst. 1 tr. zákoníku, u něhož je trestní sazba trestu odnětí svobody stanovena v rozmezí 3 léta až 10 let.
183. Horní hranice trestní sazby odnětí svobody zvýšená o jednu třetinu podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 věty první za středníkem tr. zákoníku, poté činí 13 let, polovina trestní sazby odnětí svobody po takto provedeném zvýšení horní sazby činí 8 let. Vzhledem k užití § 59 odst. 1 tr. zákoníku poté soud ukládal obžalovanému trest v horní polovině takto zvýšené trestní sazby.
184. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovanému byl podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ukládán souhrnný trest za čtyři trestné činy, po přihlédnutí ke všem shora uvedeným skutečnostem, rozhodným pro rozhodování o druhu a výměře trestu, včetně přitěžujících okolností, poté soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 10 let, když vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem neshledal podmínky pro ukládání trestu na spodní hranici rozmezí trestní sazby stanovené postupem podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku. Takto uložený trest je nicméně vyměřen stále v první polovině trestní sazby stanovené postupem podle § 59 odst. 1 tr. zákoníku.
185. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl za zvláště závažný zločin uložen trest odnětí svobody ve výměře 10 let a nebyly shledány podmínky pro jeho fakultativní zařazení do mírnějšího typu věznice, jak jsou tyto uvedeny v § 56 odst. 3 tr. zákoníku.
186. V důsledku postupu dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 2 roky, který byl v plném rozsahu převzat z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95.
187. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 20. 7. 2022, č.j. 3 T 32/2021-95, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
188. **Výrok o náhradě škody** je poté odůvodněn následovně. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 166 166 Kč s příslušenstvím, tj. zákonným úrokem z prodlení. Škoda v této výši měla poškozené vzniknout uhrazením zdravotní péče, poskytnuté poškozené [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.

v důsledku zranění, způsobených obžalovaným (bod 111 odůvodnění). Současně byl ze strany této poškozené doložen přehled úhrad zdravotní péče, která byla poškozenému poskytnuta.

189. Soud posoudil nárok zdravotní pojišťovny jako oprávněný, odůvodněný vynaložením nákladů na hrazené zdravotní služby, které byly poškozenou zdravotní pojišťovnou vynaloženy v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby (obžalovaného) vůči pojištěnci (poškozené [REDAKCE]) ve smyslu ustanovení § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění. Proto soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovanému uložil poškozené zdravotní pojišťovně zaplatit částku 166 166 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % z této částky ode dne 15. 6. 2023 do zaplacení. Obžalovaný se nejpozději dne 14. 6. 2023, kdy bylo ve věci konáno první hlavní líčení, seznámil s výší nároku poškozené zdravotní pojišťovny. Ode dne 15. 6. 2023 je tak s jeho úhradou v prodlení.
190. [REDAKCE] ani [REDAKCE] se k trestnímu řízení s nároky na náhradu škody výslovně nepřipojily, [REDAKCE] nadto v hlavním líčení prohlásila, že se v trestním řízení vzdává práv poškozené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného opisu k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může i napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání nemůže podat, kdo se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdal nebo podané odvolání vzal zpět.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Ústí nad Labem 19. 7. 2023

JUDr. Jiří Blažek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Ladišová.